

"Uluslararası Hukuk" Guguk Olunca!

Yazısı
Sayfa
2'de

KTÖS Genel Sekreteri Şenel Elcil ile Güneyde açtıkları dava ile ilgili bir söyleşi yaptık. Elcil: "Bizim sendikamız 1985 yılında KKTC anayasasına %35 "hayır" oyuyla karşı çıkmıştır. Dolayısıyla bizim yaklaşımımız, KKTC denen ayrılıkçı yapıyla ve şuan hükümette olanlarla aynı değildir ve biz bu konuda çok ciddiyiz." Yazısı Sayfa 4 ve 5'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

30 Aralık Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:184 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Kıbrıs Sosyalist Partisi yayınladığı yeni yıl mesajında vurguladı:

2006 da, 2005 Gibi Mücadele Dolu Olacak!

2005'de günün görevi olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe çalışmalarına devam etmiştik. 2006'da da aynı AEBC çalışmalarımıza, AEBC Hükümetini kurup programını hayata geçirene kadar devam edeceğimizi ilan ediyoruz.

Bu ülkede:

- İngiliz, TC ve Yunan üsleri her yanı tutmuş!
- Emperyalistler dışından tırnağına dek silahlanıyor!
- Halkımız ikiye bölünmüş, acılara, kana, vahşete maruz bırakılmış!
- Her daim savaş tehlikesi var!
- Irak'ta, burnumuzun dibinde yapılanlara sesini çıkartmayan BM'den medet umuluyor! Kendi ülkelerindeki işçilerin bedeller pahasına elde ettikleri tüm haklara karşı top yekün saldırıya geçmiş olan AB'den medet umuluyor.
- Güney'de ve Kuzey'de hükümet koltuğunda oturanlar, emperyalist anavatanlarının çıkarları için birbirlerini yiyorlar!
- Halkımız bu temellerde örgütlenerek hareket etmeye çalışılıyor!

Bu ülkede:

- İşadamlarıyla yedikleri yemeklerin, koltuğa oturmanın diyetini, tüm ülkenin talanıyla, bir türlü "önü alınamayan" uyuşturucu kaçakçılığıyla, kumarhane-genelev patlamasıyla ödeyenler var!
- Hakkını aradığı için sendikalara "arsız, paracı, açgözlü, hak gasp eden" diye saldıran sol maskeli burjuva kalemşörleri ve sendika sekreterinin evine "bomba yapılıyor" diye baskın düzenleyen onların partileri var!
- Kendine sosyalist diyen partiler tarafından Güneyde-Kuzeyde özelleştirmeler gerçekleştiriliyor.

- Son belirlenen asgari ücret 780 YTL!
- İnsanlarımız her geçen gün daha da kötüleşen koşullarda yaşamaya mahkum ediliyor.
- İşsizlik var, giden bir daha adaya geri dönmüyor!
- Emperyalist boyunduruk altında, bu adada işgal var, bu adada baskı ve sömürü var!

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, halkımızı felakete sürükleyecek politikaların uygulayıcıları ve izleyicileri gibi, yeni yılda "barış, demokrasi, huzur, refah" sözcükleri, boş umut ve dilekleri arkasına sığınmıyoruz!

Kıbrıs Sosyalist Partisi yeni yılda da başta işçi sınıfımızın olmak üzere, tüm emekçi halkımızın üzerimizde oynanan oyunlara karşı dikkatli olması gerektiğini vurgular!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, yeni yılda da işçi ve emekçilerimizin emperyalizme karşı partisinde örgütlü bir mücadele yürütmesi için çalışacağını bir kez daha ilan eder!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, yeni yılın bizlere barış, özgürlük, refah, mutluluk getirmesi için ellerimizi emperyalizme açmamız değil, birleşerek, örgütlenerek emperyalizme karşı yumruk haline getirmemiz gerektiğini belirtir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın yeni yılını kutlar!

Her şey Emperyalizme karşı Birleşik Cephe Hükümeti için!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen
30 Aralık 2005

2006 Yılı
KSG Özel
Dört Renk
Takviminiz
Gazetenizin
Ortasında...

Sosyalist Gençlik
Ekimizi Bu Sayı
Yayınlayamıyoruz.
Tüm Okurlarımızdan
Özürdileriz...

Nazlıca Nazlı ŞAHİN	Sayfa 6'da
Parka Ziya ÇELİK	Sayfa 7'de
Sosyalist Gözlem Özdemir GÖÇER	Sayfa 8'de
Görüş Ali YALÇINAY	Sayfa 9'da
Kavgamız Yusuf ALKİM	Sayfa 11'de

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Haftanın Laf Ebeliği...

25 Aralık 2005
Türk Ajansı Kıbrıs

TC Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Gül:

"Kıbrıs meselesi bunu üfleye üfleye eritme meselesidir"

Abdullah Gül: "Kıbrıs meselesi sabır isteyen bir iştir, bu, bir buzunu üfleye üfleye eritme meselesidir. Burada kim sabırlı olursa, kim dürüst hareket ederse, o kazanacaktır."

KSG'nin Yorumu: İlahi Gül, gerçekten de partinin gibi ilahi bir karaktere sahipsindir! Yoksa nasıl becerirdin bizi bu kadar güldürmeyi?!

Gül diyor ki, "Burada kim sabırlı olursa, kim dürüst hareket ederse, o kazanacaktır." Yahu kardeşim Gül, daha ne kadar sabır, daha ne kadar dürüstlük! Sabır taşına döndük elli senedir, dürüstlükten sizin emperyalist planlarınıza bile destek verdik, sizin sahtekarlığınızı teşhir etmek için! Kim kazandı sonunda siz, sizin emperyalist siyasetiniz! Peki daha nereye kadar! Sizin kazancınız, haklın iflasıdır! Sizin zaferiniz halkın kaybetmesidir, bir otuz sene daha çözümsüzlüğe mahkum olmanızdır! Evet bu sorunu buzunu üfleye üfleye eritir gibi eriteceğiz! Ama bunu sizin emperyalist planlarınızı savunarak değil, o planları bozarak yapacağız! Sabırla, dürüstlikle doğrudan taviz vereden! Üfleye üfleye sizi ve sizin emperyalist kankalarınızı bu coğrafyadan söküp atarak!

"Uluslararası Hukuk" Guguk Olunca!

Kıbrıs'ta mülk sorunu her geçen gün daha da "Arap saçına" dönüşüyor.

1974'te Türkiye'nin askeri çıkartma yapması ve kuzey coğrafyasını askeri kontrol altına alması sonrası ülkede iki yüz binin üzerinde Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum yaşadığı topraklardan koparak zorunlu göç etmek durumunda kalmıştı.

Bu yaşananların ana kaynağı, 1950'lere gelindiğinde Kıbrıs'ı sömürgesi olarak tutmakta zorlanan İngiliz emperyalizminin adayı "böl ve yönet" politikası ile elinde tutmaya çalışması idi.

Sonuçta ise, hem ABD destekli Yunan Cuntası, hem de yine ABD destekli TC kullanılarak, ada halkı çeşitli katliamlara uğratıldı ve ortasına dikenli teller çekilerek ikiye bölündü.

Bu bölünme ile ortaya çıkan mülkiyet sorunu o tarihten beridir devam ediyor.

Görünen odur ki daha uzun bir süre de devam edecek.

Kapitalist düzende özel mülkiyet kutsal sayılır. Ve burjuvazi kişilerin özel mülk haklarını çeşitli yollarla güvence altına almaya çalışır.

Bu yapılırken amaç küçük mülk sahiplerini korumaktan çok, büyük mülk sahibi sermaye sınıfını koruma altına almaktır.

Ne var ki bu yapılırken mecburiyetten de olsa küçük mülk sahiplerine de bir takım haklar verilir.

Kıbrıs sorunu ele alınırken mülkiyet sorunu en fazla tartışılan ve içinden en çıkılmaz olan

konudur.

Kıbrıs'ta mülkiyet hakkı 1974 itibarı ile büyük tahribatlara uğramıştır.

Bu tahribattan tabii ki en fazla etkilenen küçük mülk sahipleri olmuştur.

Büyük mülk sahibi sermayedarlar çeşitli yollarla hem de fazlası ile zararlarını gidermişler hatta terk edilen mülklerin "yeniden paylaşımı" sırasında birçok yeni büyük mülk sahipleri ortaya çıkmıştır.

Bir çok küçük mülk sahibi, terk etmek zorunda kaldığı mülküne eşdeğer bir yer bile alamazken, bir çok eski mülksüz ya da küçük mülk sahibi de bıraktığından çok daha fazlasını almayı başardı.

Bu başarının arkasında yatan en ön önemli etken ise tabii ki egemen kesimlere yakınlık mesafeleri oldu.

Tüm bunların yanında Kıbrıs'ın bir diğer çelişkisi ise Kıbrıs solu içerisinde uluslararası hukuka büyük güven ve de itimat duyulmasıdır.

Bu bir çelişkidir, çünkü daha önce de belirttiğimiz gibi "uluslararası hukuk" denen şey kapitalist düzenin iktidar sınıfı olan burjuvazinin iktidarını sürdürme yasalarından başka bir şey değildir.

Biz bunu her dile getirdiğimizde birileri hop oturup, hop kalkıyor!

Onlara göre Kıbrıs sorununun çözümünde bile belirleyici etken "uluslararası hukuk" olmalıdır!

Yani uluslar üzerinde iktidarını kurmuş olan burjuvalar arası

hukuk!

Peki nasıl tespit edilir bu "uluslararası hukuk"?

Bunu anlamamanın en kolay yolu pratikten örnekler vermektir!

Örnek 1: Loizudu Davası.

Ne olmuştu bayan Loizudu davası ile?

"Uluslararası hukuk"un en etkin kurumlarından olan AHİM, yıllarca Kıbrıs'ta işgalci olarak tespit ettiği TC'ye yüklü bir tazminat ödeme ve bayan Loizudu'ya mülkünü geri verme cezası vermişti!

Bu karardan sonra sırada bekleyen binlerce davanın da karara bağlanması ve TC'nin milyarlarca dolar tazminat ödemek zorunda kalması, dahası kuzeyde mülkünü terk etmek zorunda kalan Kıbrıslı Rumların mülklerine geri dönmelerinin önünün açılması bekleniyordu.

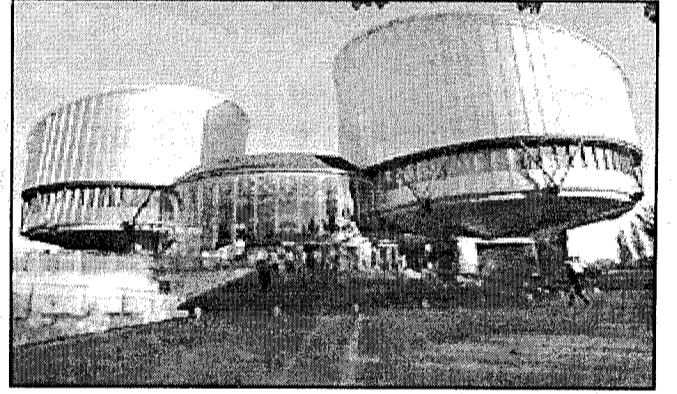
Peki ne oldu sonra, TC tazminatını ödedi ve her şey orada kalıverdi!

Ve örnek 2: Aresti Davası.

Bu dava sonuçları çelişkili şekilde de olsa ortaya bir kez daha şu sonucu çıkarıyor; "uluslararası hukuk" yerine, zamanına ve daha da önemlisi çıkarılara göre değişebilir!

Kimin çıkarları mı?

Tabii ki burjuva devletlerin, onlar arasındaki çıkar çatışmalarının ve de çıkar birlikteliklerinin!

Eğer bugün büyük emperyalistler için önemli olan TC'yi kollamak ise "uluslararası hukuk" da ona göre belirlenir!

Yarın tersi olursa TC yine "işgalci sandalyesi"ne oturtulur!

Peki bundan çıkarılması gereken sonuç ne olmalıdır?

Bizim açımızdan çıkarılacak ders, bundan önce ortaya koyduğumuz tezlerimizin bir kez daha kanıtlanmasıdır!

"Uluslararası hukuk"a tapanlar içinse, bu hatalarından dönmeleri için bir şansdır!

Onlar hatalarından dönerler mi bilinmez, çünkü onlar geçmişte bu gibi hataları defalarca bile bile yaptılar ve bugün de yapmaya devam ediyorlar!

Fakat pratikte yaşananlar bizlere, hata yapmakta ısrarcı olan ve hata yapmak için pohpohlananları teşhir etmek ve onların etkisi altında olan kitleleri kazanmak için olanaklar sunmaktadır.

"Uluslararası hukuk" guguk olunca, bize de halka karşı suç işleyen o guguk kuşunun sesini kesmek düşer...

BİR İŞYERİNDE İKİ FARKLI YAŞAM

Lüks mü lüks bir lokanta... Işıl ışıl, ihtişamlı, karnı aç olmayan insanın bile gidip yemek yemek isteyeceği ya da oturmak isteyeceği, alıcılığı olan bir lokanta... Böyle bir lokantadan içeri giriyoruz. Lokantanın dışı da içi de yılbaşı dolayısıyla süslenmiş, ışıklandırılmış durumda. Hafif bir müzik sesi geliyor kulağımıza. "Ooo" diyoruz, "sosyetikmiş burası?" "Birazdan görürsün sosyete de diğerlerini de" diyor işçi arkadaşımız. "Bende papyon olduğuna bakma, normalde nasıl giyindiğimi iyi bilirsiniz." diye ekliyor, gülüşüyor.

Bir köşeye ilişip işçi arkadaşlarımızın ikram ettikleri çayı içmeye başlıyoruz. O gün büyük günmüş, 200 kişilik grup gelecekmış yemek yemeye. Sazlı sözlü gece olacakmış. İşçiler çalışmaya başlıyorlar, hazırlıklarını tamamlamaya çalışıyorlar. Kapının önüne çıkıp bir sigara yakıyoruz. Geceyi düzenleyen ellerinde TC-KKTC bayrakları, "devlet kurduk yaşatırız" gibi pankartlarla akın etmeye başlıyorlar bu ışıltılı lokantaya. Akın akın geliyorlar ya, biraz yana kaymak lazım. Eziliriz, yazık olur bize nemelazım. Kimsenin derdi tasası yok, herşey güllük gülistanlık o anda. Gece düzenleyicileri yerlerini alıyorlar. Yarım saat önce bomboş olan lokanta, şimdi tıka basa dolu. Yerimize geçip çayımızı içmeye devam ediyoruz.

Yemeğe gelenleri şöyle bir süzüyoruz. Erkekleri kat kravat, takım elbiseli. Bayanlarını makyajdan, parıldan ve parfüm kokusundan dolayı pek seçemiyoruz. Ama belli, herkes iyi hazırlanmış geceye, çok para dökülmüş belli... Ansızın mehter marşı çalmaya başlıyor. İşçiler kendi aralarında gülmeye başlıyorlar. Baktık iş olacak gibi değil, içeri giriyoruz. Zaten içerideydiniz demeyin, içeri de içeri var. Işıklı lokantanın daha içerisine, işçilerin çalıştığı yere, arka tarafa geçiyoruz. İşte hayat orada başlıyor. Daha doğrusu, bir işyerindeki ikinci ve birincisinden tamamen farklı olan hayat!

İçeriye geçtiğimizde küçük bir masa, birkaç tane de sandalyenin olduğu bir masaya oturuyoruz işçi arkadaşlarımızla beraber. Orası çok soğuk. "İçeri sıcak, burada üşümeysin, içeri geçin, bir yer ayarlayalım size" diyor işçi arkadaşlarımız. "Beraber çay içip ısınırız, dert mi şimdi bu?" diyoruz. Çaylar geliyor.

Çaylar geliyor gelmesine de, işçilerin çayları devamlı soğuyor. İçemiyorlar çünkü koşturmaktan. İşçilerin ısınması için çay

ıçmelerine gerek yok zaten. Kan ter içinde hepsi.

Bir ara yalnız kalıyoruz. Etrafı gözden geçiriyoruz. Hiç de yemeklerin yendiği, sıcak olan diğer bölge gibi değil. Soğuk vurdukça, dişlerimiz de birbirine vuruyor. 40 yaşlarında bir işçi gelip oturuyor yanımıza. Sohbet etmeye başlıyoruz. Derken, içeride bir şangırtı kopuyor. Birisi aceleden bardakları kırdı yine! İşçi arkadaş kalkıyor yerinden, kapıya yöneliyor, "Güreş başlıyor güreş!" diyor gülerken, ve çıkıyor.

Bu arada, ışıltılı bölgede hayat çok sakin ve güzel devam ediyor. Çeşit çeşit yemekler, sazlar sözler, yumuşacık sandalyeler koltuklar... Dışarıdaki soğuk hiç sezilmiyor bile oralarda.

Bir işçi arkadaşımız daha geliyor yanımıza. Yanında dışarıda soğuktan donmak üzere olan bir amcayla beraber. "Otur amcacım, geliyorum hemen" diyor. Amca oturuyor. Yüzü kırış kırış, solgun, bitkin, yorgun, soğuktan kaskatı kesilmiş, belli ki evi barkı yok. Ekmek arası birşeyler getiriyor işçi arkadaş amcaya. Bir de ayran. Amca iştahla yemeye başlıyor. Yüzü gülüyor. Sohbet ediyoruz biraz. "Bana mücade" deyip tekrar dışarıdaki soğukla boğuşmaya gidiyor.

İşıltılı bölgede millet sıcak almış, ceketleri çıkarmışlar. Kahkahalar yükseliyor oralardan. Keyifler yerinde anlayacağınız.

Bir işçi arkadaşımız daha geliyor yanımıza. Elinde iki bardak çay. "Durun size de getireyim karşılıklı içelim" diyor. Bir koşu gidip alıp geliyor çayları. Neden iki bardak çayla beraber geldiğini soruyoruz. Yeni söndürdüğü sigarasının üstüne bir sigara daha yaktıktan sonra cevaplıyor: "Vakit olmuyor çay içmeye sigara içmeye. 12 saat sigara içemediğimi, yemek yiyemeden çalıştığımı bilirim ben. Fırsat bulmuşken depolamak lazım" diyor.

Acele sohbet, acele çay ve peş peşe yakılan sigaralardan sonra, işine dönüyor işçi arkadaşımız. Onun çıkmasıyla türkü söyleyerek bir işçi arkadaşımızın daha içeri girmesi bir oluyor. Arkadaşımızın sesi güzel. Geliyor oturuyor yanımıza. Sohbet başlıyoruz. Memleketini özlemiş. Onun ardından üç işçi arkadaşı daha geliyor yanımıza. Bir süre sonra soğuğu sezmeye başlıyoruz. Sürekli gidip gelmeler, koşturmalarla beraber toplu bir sohbet başlıyoruz. Çay yok mu demeyin! Çay olmaz mı hiç? Biz sıcak içiyoruz çayı. Arkadaşlarımızın çayları soğuyor devamlı. Ama elden gelen birşey

yok. Bölük bölük ama bölünmeyen bir sohbet başlamış bile. İşçi arkadaşlarımızın aralarındaki bağ gerçekten etkileyici. Birbirlerine gözleri gibi bakıyorlar.

Terini silerek çayını yudumladıktan sonra, "İnşallah hepsi köpek gibi açtır da yerler hepsini. Öyle olunca tabakları toplamak kolay olur" diyor bir işçi arkadaş. Diğer atlıyor söze: "Öyledir öyledir, zaten Kurtlar Vadisi'ne dönmüş içerisi, merak etme hepsini yerler" diyor. Işıklı

bölgedekinden çok daha sıcak ve içten kahkahalar, bu sefer bizim bölgeden yükseliyor.

"Siz gitmeyin bir yere, daha sohbeteye devam edeceğiz, güzel oluyor" diyerek işlerine dönüyorlar arkadaşlar. Biz beklemeye devam ediyoruz.

Gülümseyerek geliyor birisi daha. "İçerideki kızlar bana taktı, yakışıklı adamım ben. Ama tabi fazla bulaşmamak lazım bunlara" diyor.

O sırada içeriye çöp poşetini sürükleyerek bir bayan işçi arkadaşımız daha giriyor. Yardım ediyoruz arkadaşına. Düşünüyoruz da, bir ışıklı bölgedeki kokonalara, bir de bu kan ter içindeki işçi bayana bakmak lazım. Hangisi daha değerli? Hangisi daha insan? Hangisi daha faydalı? Hangisi daha güzel? Biz emeğiyle yaşayan arkadaşımızdan yana düşünüyoruz.

Sohbet koyulaşiyor. "Ooooy havar!" diyerek geliyor az önce türkü söyleyen arkadaşımız. Derdini anlatıyor. "Ben bütün gün burada çalışıyorum, hafta sonları da temizliğe gidiyorum. Hepimizin derdi aynı ama farklı farklı" diyor başka bir ablamız.

İlerleyen saatlerde bitkin

düşmeye başlıyor işçiler. Işıklı bölgede şenlik almış yürümüş Karadeniz'i çırpındırıyor ışıklı bölgedekiler. Bizim tarafta da işçiler yaşamak için çırpınmaktan bitkin düşmüşler.

Bir tas çorba, iki sokum ekmekle geliyor bir işçi arkadaş. "Siz açsınızdır kardeşler, sizi aç görmek içime sinmez. İçeridekilere verdiklerimizi veremem size ama, buyurun beraber içelim şu bir tas çorbayı" diyor.

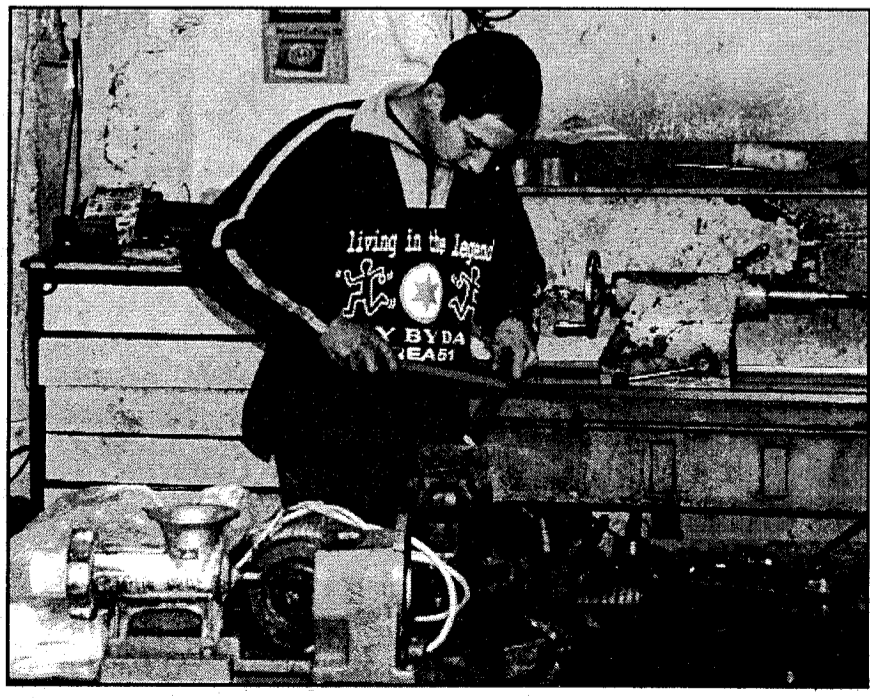
Beraber içiyoruz bir tas çorbayı. İşçi arkadaş "Daha öğle yemeğini yeni yiyorum" diyor. "Zaman mı olmadı yemek yemeye?" diyoruz. "Olmadı valla" diyor. "İçeridekiler de parmaklarını şıklatınca yemek önlerine geliyor değil mi?" diye soruyoruz. "Öyle, bu dünya böyle..." diyor.

Saatler geçiyor. Mehterciler kalkıp gidiyorlar. Hep beraber yemeğimizi yiyoruz. Yorgunluk diz boyu, ama ışıklı bölgedekilerden çok daha keyifli ve "zengin" bir sofraya sahip olduğumuz kesin. Çünkü üretenler, işçiler. Emeğiyle geçinenler, işçiler. Bu rezalete birgün dur diyebilecek olanlar da işçiler. El sıkışıp ayrılıyor yanlarından.

Dışarı çıktığımızda aklımıza geliyor. Elinizde tuttuğunuz bu gazeteyi satarken 40 yaşlarında bir işçi bize "Bizim racona uymaz kardaş böyle şeyler, herşey Türkiye için. Kolay gelsin size." demişti. Biz de ona, "Herşey işçilerin daha iyi, insan gibi yaşayabilmeleri için" demiştik.

Bir işyerindeki iki farklı yaşamın, yani iki farklı sınıfın dağınık ve kısa bir öyküsünü anlatmaya çalıştık. Az da olsa anlatabildiysek, ne mutlu bize.

EMEĞİN RESMİ

KTOS Genel Sekreteri Şenel Elcil ile Güneyde açtıkları dava ile ilgili bir söyleşi yaptık.

KSG: KTOS'un Kıbrıs Cumhuriyetindeki haklarını savunmak için mahkemeye başvurduğunu basından öğrendik. KTOS'u buna iten nedenler nelerdir ve sonuç olarak ne bekleniliyor?

Şener Elcil: Kıbrıslı Türkler 1960 KC anayasasından kaynaklanan hakları dolayısı ile bugün uluslararası alanda belli bir statüye aittir. Bütün Kıbrıs sorununun geliştirdiği argümanlar hep KC anayasasından alınan argümanlardır. Bu nedenle biz eğitim hakkıyla ilgili düzenlemeyi ele alırken anayasanın verdiği, yetki ve hakları ön plana çıkaracak bir yolu takip ettik. Ve KTOS olarak KC'deki haklarımızın var olduğunu bütün süreç boyunca dile getirdik.

Bizim için gerçek olan en sağlam zemin KC 1960 Anayasasıdır. Ve bu zeminden de vazgeçemeyeceğimizi söylüyoruz. Dolayısıyla 1960 KC anayasası geleneksel eğitim yapılarının yasalarla güvence altına alana bir düzenlemedir. Bu da nedir: her iki toplumda Kıbrıs Türk Toplum ve Kıbrıs Rum toplumu kendi tarihsel süreçler içerisinde kendi eğitim sistemlerini oluşturmuşlardır. Ve anayasa da bunu güvence altına aldı, Kıbrıs Cumhuriyetinde herhangi bir eğitim bakanlığı kavramı ortaya çıkmadı. Her iki toplumun kültür ve eğitim hakları kendi bünyesinde devam ettirmesi gibi bir takım özerk bir yapılanma geliştirdi. Eğitimin, her iki toplumun cemaat meclisleri adı altında oluşturulan maarif dairelerince yürütülmesi ön görülmektedir bu anayasada ve her iki eğitim sistemi de ayrı hiçbir süreçte de eğitim sistemlerinin beraber yürümesi gibi bir düzenleme olmadı. 1963- 1974 sürecinde de olmadı ki Kıbrıslı Türklerin bir iddiaya göre KC'den atıldıkları bir iddiaya göre de kendi istekleri yönünde ayrıldıkları ki biz ikinci iddiayı daha doğru buluyoruz. Ayrılıkçı anlayışın KC'ye dönmediğini söylüyoruz. Bununla ilgilidir bizim düzenlememiz. Ve oradaki haklarla ilgili düzenlemelerle ilgili ortaya çıkan çarpıklık biliyorsunuz ki 1974 sonrası Limasol'u terk eden bir miktar Kıbrıslı Türk oradan ayrılırken bir kısmı da orada kaldı. Ayrıca 1974 sonrası orada kalmak isteyenler de oraya gidip yerleştiler ve orada yaklaşık 2000 civarında Kıbrıslı Türk nüfusun olduğu söyleniyor. Bizim BM'den aldığımız UNDP'nin bir çalışması vardı oradan aldığımız resmi bilgiler elimizde bir rapor vardı bununla ilgili ve bu nüfusun 100 civarında çocuğu vardır zorunlu eğitim yaşında olan, 47 civarındakilerde ilkökul çağındadır. Okula gitmeleri gerekirken yıllar içerisinde Rum eğitim bakanlığı

Elcil: "Bizim sendikamız 1985 yılında KKTC anayasasına denenen ayrılıkçı yapıyla ve şuan hükümette olanlarla aynı"

Kıbrıslı Türkler dağınık yaşıyor diye onları özel okullara girme yönünde kolaylıklar sağladı. Ama Limasol'a özel herhangi bir düzenleme yapmadı. Orada yaşayan Kıbrıslı Türklerin çocuklarına Rum okullarına gitmelerini ve Rum eğitim sistemi içerisinde eğitim görmeleri için bir takım düzenlemeler yaptı. Bunun tam anlamı asimilasyondur yani kendi ana dilinizde eğitim hakkı almak temel bir insan hakkıdır. Dünyanın neresinde isterse olsun. Bununla ilgili bir düzenleme yapılırken Kıbrıslı Türk çocukların Rum okuluna gitmek zorunda bırakılması, Rumca eğitim almaları bir iki saat da bir Türkölükün gelip de ders vermesini biz kabul edemeyiz bu insan haklarına da aykırıdır. Bu anlayış siyaset kokan bir anlayıştır. Biz buna karşı çıktık ve bir okul açılmasını gündeme getirdik.

Şimdi somut veriler olması gerekiyor öncelikle elimizde. Neydi bu somut veriler KC Anayasası, biz bunu dile getirip Rum yönetimi ile görüşmeye oturduk. Mesela AKEL üzerinde de böyle girişimler yaptık. AKEL'in eğitim sekreterliği ile görüştük. Ve bir takım düzenlemelerin mümkün olduğunu ve Kuzeyden öğretmenlerin oraya gitmesinin KKTC'yi tanımak anlamına geldiğini ve buna müsaade etmeyecekleri noktasında bir açılım getirdiler. Biz bunun sendikalar ve sivil toplum örgütleri üzerinden olabileceğini en azından çözüm bulunana kadar olabileceğini söyledik. Bunlar konuşulurken, Rum eğitim bakanlığı ile de bir görüşme yaptık ortak düşüncelere vardık. Okul aile birliği ve sendika iş birliğiyle çocuklara öğretmen sağlanacaktı ta ki mağduriyet giderilsin. Biz bu anlaşmaya vardık, iki gün sonra gazetede bir ilan gördük Rum eğitim bakanlığı Limasol'daki okul için öğretmen arar Kuzey'den. E bu iki yüzlü bir politikanın göstergesidir.

18 Mart'ta bir basın toplantısı düzenleyerek de bunun olamayacağını bunun tamamen bir ırkçılık olduğunu açıkladık. Uzlaşma noktamızda bu değildi, bir ara formül bulmak zorundayız. Fakat süreç devam etti.

Bu arada bunlara uluslararası alanda da baskı gittiği için bize okul açılacağına dair bir mektup geldi. Fakat baktık gördük ki süreç devam ederken Rum okulu bünyesinde bir sınıf açmışlar. İki tane öğretmen buldular Kuzey'den birisi Fizikçi birisi kimyacı, yani branşları da değil; ve bu çocuklara hizmet vermeye çalışıyorlar orada. Cazip olsun diye de öğretmenlerin maaşlarını yüksek tuttular, sabah kahvaltısı ve öğle yemeyi veriyorlar. Öğrencilerin tüm kırtasiye ihtiyaçlarını da karşılıyorlar.

Ve böyle bir düzenlemeye gittiler. Bu arada da Batı Trakya'dan da öğretmen getirmeyi planlıyorlar süre içerisinde. Hatta kitapları oradan getirdiklerine dair bilgiler var elimizde daha tam bilgi yok. Çünkü biz defalarca bu okula gitmek için başvurduk fakat hep olumsuz yanıt aldık.

Böyle bir mantık içerisinde biz bunun daha fazla devam etmemesi için hukuksal bazda bir dava açarak konun daha ileri ki bir aşamada canlı tutulmasını istedik. Buradaki amacımız davayla elde edilmeye çalışılan sadece Limasol'daki eğitim hakkı değildir. Bir odur. İkincisi Kıbrıslı Türklerin 1960 Anayasasından kaynaklanan toplumsal eğitim haklarıyla ilgili ki bu Rum eğitim bakanlığı altında olamayacağı gerçeğidir. Bir üçüncüsü de Rum

yönetiminin meşruluğudur. Rum yönetimi bizi temsil ettiğini söylüyor, biz de bunun olmadığını söylüyoruz. Bu kavga'nın temelinde de bu yatıyor. Paylaşım kavgasıdır. Bizim söylediğimiz ayrılıkçı değiliz bu ülkenin birleşmesini istiyoruz. Bu ülkenin Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumların

ortak vatani olması gerektiğini söylüyoruz. Birleşik bir Kıbrıs'ta emek temelinde gelinmesini savunuyoruz. Hem Kuzey'de hem de Güney'de kişilerin haklarına saygı duyulsun diyoruz. Beklentilerimizin de yukarıda söylediğimiz üç unsur olduğunu belirtiyoruz. Ki esas ikinci ve üçüncü maddeler bizim için daha fazla ön plana çıkıyor yani sadece Limasol'daki okulla ilgili değil bu konu.

KSG: Soyer hükümetinin de Limasol'da Türk okulu açılması yönünde talepleri vardır. KTOS'un Güneyde ayrı okul açılması yerine tüm Kıbrıs'ta farklı milletlerden olsa da birlikte ana dillerinde eğitim alabilecekleri bir eğitim konusundaki yaklaşımı nedir? Bu konuda Soyer hükümetinden ayrıldığı noktalar nedir? Yani KTOS'un savunduğu KKTC'nin Kurumlarının bu eğitimi vermesi gerektiği mi?

Ş.E: Bakın şimdi şunu söyleyeyim bizim duruşumuz gayet net ve açıktır. Bizim sendika 1985 yılında KKTC anayasasına %35 hayır oyuyla karşı çıkmıştır. Dolayısıyla bizim KKTC denenen ayrılıkçı yapıyla olan yaklaşımın şuan hükümette olanlarla aynı değildir ve biz bu konuda çok ciddiyiz. Biz ayrılıkçı değiliz. KKTC ayrılıktan yanadır. Biz birleşmeden yanayız. Birleşik Kıbrıs'ı savunuyoruz dolayısıyla KKTC'yi savunuyoruz veya çağrıştıran yapıyı kabul etmiyoruz. Bu yüzden de hükümetle en büyük ayrılığımız budur. Şu anda bu hükümet KKTC'nin hükümetidir dolayısıyla biz KKTC'nin Limasol'da

bir okul açmasını istemiyoruz. Kıbrıslı Türklerin toplumsal haklarından kaynaklanan anayasal bir hakkın kullanılmasını istiyoruz burada bunun şekli gerek Rum toplumunun gerekse Kuzey'deki rejimde iktidarda olanların anlayışla örtüşmüyor. Güney'deki Kuzey'i tanıyacağım endişesi güdüyör Kuzey'deki de kendi rejimini tanıtmaya peşindedir biz bu iki anlayışla da ters düşüyoruz. Biz bu noktada Soyer hükümetiyle örtüşmüyoruz. Biz en temel insan hakkının kullanılmasını istiyoruz. Başta da söylediğimiz gibi bu sivil toplum örgütleri üzerinden de olabilir. Oradaki okul aile birliğinin oluşmasıyla da olabilir.

İnsanların kendi ana dillerinde çok kültürlü bir ortamda eğitim almaları bizim de idealimizdir. Ama bu ülkenin şartlarında bu düşünme mümkün değildir. Bu bizim de idealimizdir. Bunu savunmaya devam edeceğiz ama gerçeklerin de üzerinde duracağız.

KSG: Biraz daha açarsak konuyu bu dava ile elde edilmeye çalışılan Kıbrıslı Türklerin Güneyde verilecek olan eğitimin kontrolünden veya Kıbrıslı Türklerin elinde olmasından bahsediyoruz. Bu nasıl olacak? Bu dava sonucunda KTOS haklı çıkar ve davayı kazanırsa yönetim Kuzeydeki sivil toplum örgütlerine mi verilecek, yoksa Eğitim bakanlığına mı verilecek?

Ş.E: Bakınız öncelikle şunu söyleyeyim. Rum yönetimi meşru olduğunu söylüyor. Diyor ki "ben meşruyum çünkü işte bütün dünya beni uluslararası olarak tanıyor ve ben bütün Kıbrıs'ı temsil edebilirim" diyor. Biz bu iddiaya tamamen karşı çıkarak Kıbrıslı Türkleri temsil etmediğini söylüyoruz. Kaldı ki özelden Rum eğitim ve Kültür Bakanlığı, Kıbrıs Türk eğitim sistemine cevap verecek ve onu temsil edebilecek nitelikte de değildir. Anayasaya da aykırıdır bu 1960'da 7'ye 3 oranında bir düzenleme varken buna bir 11 ekleniyor ve deniyor ki Kıbrıs Cumhuriyeti Eğitim ve Kültür Bakanlığı. Bu bakanlık bizi temsil etmiyor resmi binasında Yunan bayrağı olan tek bakanlıktır. Bu kadar ırkçı ve ayrılıkçı bir yapıyla şekillenen bir yapının bizi temsil etme gibi bir durumu olamaz. Dolayısıyla bizim davamızın içerisinde bu meşruluğunda sorgulanması vardır. Bu davanın sonunda sonuç alma durumunda Rum yönetiminin Kıbrıslı Türkleri eğitim konusunda temsil etmediği apaçık ortaya çıkacaktır. Dolayısıyla bunun siyasi bir yanı da vardır. Rum yönetiminin çözümle ilgili açılım ortaya koymasıyla ilgili bir ivmesi olacaktır. Eğer bizi temsil etmiyorsa oradaki ihtiyacı giderecek bir formül bulma zorunluluğu ortaya çıkacaktır. Bu da ancak masanın etrafında bulunabilir. Ne Türk tarafı "ben gidiyorum burada okul

%35 "hayır" oyuyla karşı çıkmıştır. Dolayısıyla bizim yaklaşımımız, KKTC değildir ve biz bu konuda çok ciddiyiz."

açıyorum" diyebilecek ne de Rum Kesimi "ben Kıbrıslı Türklerin eğitimini üstlendim ben yapacağım" da diyemeyecek. Dolayısıyla bir ara formül bulunması gerekecek. Bu da çözümlerle ilgili çabalara bir katkıdır diye düşünüyoruz ve bunun da bu şekilde anlaşılmasını istiyoruz.

KSG: Böylesi bir durumda, çünkü başta da sorduğumuz gibi Soyer hükümetinin de bu konuda talepleri var. Ve bu taleplerin gerçekleşmesi demek, KTÖS'ün de bunu sürekli vurguladığı gibi Kuzeyde etkin olan TC'nin etki alanını Güney'e de taşıması, yayması anlamına gelecek...

Ş.E: Bizim amacımız bu değil bilmem daha nasıl açık söylenebilir ama bizim amacımız bu değil. Kuzeydeki yapının ne olduğunu biz her zaman söylüyoruz. Kuzeydeki yapı Türkiye'nin kontrolünde yerel bir yönetimdir. Bunu ekonomik kaynağı da Türkiye'den karşılıyor siyaset olarak da Türkiye'den besleniyor. Her türlü güvenlik ve diğer konulardaki ihtiyaçları karşılıyor. Yani tamamen Türkiye'ye bağımlı bir yapı vardır.

Bu anlayışın Güney'e de taşınmasını biz doğru bulmuyoruz. Doğru olan Kıbrıslı Türklerin toplumsal haklarının belgelenmesi ve bununla ilgili olarak Rum yönetiminin ben hepsini temsil ediyorum anlayışının ortadan kaldırılmasıdır.

Şu anki yöneticiler tarafından bir başka hata daha yapılıyor. Karpaz'daki Rum ilkokulu ve buna bağlı ortaokul ve lise ile Limasol'daki Türklerin durumları bağdaştırılmaya çalışılıyor. Biz bunu doğru bulmuyoruz. Limasol'daki durum 1960 KC Anayasasına dayalı bir durum söz konusudur orada. Oysa Karpaz'da Viyana antlaşmasına dayalı, oradaki halkın eğitim, kültür ve din işlerinde özerk olması ve kendilerine göre bir işleyişleri olmasının sonucudur. İşte siz Limasol'da okul açmazsanız biz de bunu kapatırız anlayışı kabul edilebilir bir mantık değildir. Bu ırkçılık kokan siyaset kokan bir yaklaşımdır. Eğitim temel bir insan hakkıdır bunun her ne şekilde olursa olsun engellenmesine biz karşıyız.

KSG: Bu davanın iki taraftaki şovenist dalgayı olumlu yönde etkilemesi ihtimali yönünde ne söylemek istersiniz. Yani böyle de bir tehlike var bu konu çok rahat ayrımcılık yönüne çekilerek "bakın işte Kıbrıslı Türkler burada hakimiyet kurmaya çalışıyorlar" denilebilir. Bu yönde neler söylemek istersiniz.

Ş.E: Şimdi, eğer bir bu memleket bizim diyorsak sadece Kuzeyi bizim demek istemiyoruz. Bu ülkeye sahip çıkmak istiyoruz bu ülkenin her taşında bizim de hakkımız vardır. Bunu söylenmesi lazım. Dolayısıyla şovenizm dalgası bizim taleplerimizle yükselmez. Bu dava yoluyla da

olamaz. Burada ortaya konan mantık bir hak arayışıdır. Hak arayışına da saygı duyulmalıdır. Altında milliyetçilik aramamak lazım. Bizim milliyet temelinde değil bu ülkede yaşayan toplumların kültürel haklarına saygı duyulmasıyla ilgili açtığımız bir davadır. Eğitim kültürün bir parçasıdır. Her iki toplum da bir birinin kültürüne saygı göstermelidir. Dil, din, kültür saygı duyulması gereken unsurlardır.

KSG: Olayın bu yönünü ön plana çıkarmak önemli. Çünkü davanın haberi "Kıbrıslı Türkler Güney'de de yetki elde etme çabasında" olarak yansıdı. Ama aslında sizin dediğiniz gibi KTÖS'ün böyle bir niyeti yok tam tersi ideal eğitim anlayışı olan ortak okullarda farklı milletlerden öğrencilerin kendi ana dillerinde eğitim görmesi. Bunun daha da ön plana çıkarılarak o ortaklığı Kıbrıs halkını bütünleştirici propagandayı yapma konusunda da herhangi bir düşüncemiz var mı?

Ş.E: Ortak eğitim görülen bazı okullar vardır. Örneğin sınavla öğrenci alan ve tarihsel bir okul olan İngiliz okulu. Burada Türkler, Rumlar, Maronitler, Ermeniler okuyor. Biz bu okulun Kıbrıslı Türklere de açılmasını isteyerek girişim yaptık ve ilk biz yaptık bu girişimi. Oraya öğrenci kabul edilmesi öğrencilerin oradaki uyumu...

Çünkü gerçekten ırkçı ve milliyetçi bir yapıya sahip bir okuldu bu. Ve biz bu okulda bu milliyetçiliğin bir nebze de yılmasını başardık. Örneğin geçen sene sınıflarda dini ikonlar vardı. Ortodoks Hıristiyanlığı simgeleyen ve biz bunların kaldırılması için çalışma başlattık. Sınıflardan kaldırılmasına yönelik bir mücadele verdik ve sonuç olarak sınıflardan kaldırıldı. Daha sonra okul aile birliği başkanı MS. Biddas: "ortodoks Hristiyanlık elden gidiyor sınıflardaki ikonlarımızı kaldırıyorlar" şeklinde bir açıklama yaptı. ırkçılık aslında buralara yerleşmiştir. ırkçılık eğitim sisteminin içerisinde, sökülüp atılması gerekiyor.

Ve biz inanıyoruz ki eğitim Kıbrıs'ta kalıcı bir barışın anahtarıdır. Eğer siz birbirine düşman nesiller yetiştirseniz ve birbirine hoşgörüsü olmayan nesiller yetiştirseniz liderler istediği kadar anlaşmaların altına imza koysun o anlaşma kalıcı olmaz. Ortak temelde evrensel düzeyde düşünceleri benimseyen anlayışla yeni nesiller yetiştirmek istiyoruz. Bunun okullar içerisinde de girmesini istiyoruz. Bunun propagandasını da sürdürüyoruz. Eğitim programları içerisinde bunu sokmaya çalışıyoruz. Gerek kitaplara gerekse öğretmenlerin mentalitelerini de değiştirmek istiyoruz.

Rum örgütlerle de bu konuda görüşüyoruz. Ama gerçekten çok tutucu yapılar vardır. Dinsel bağnazlık

bazında, milliyetçi bağnazlık topluma hakim durumdadır. Bunun kırılması gerekiyor. Bizim öğretmenlerimiz bunu bir ölçüde aşmış durumdadır. Daha evrensel daha geniş kapsamlı düşünebiliyorlar.

Ama küçük bir azınlık da olsa bizim gibi düşünen öğretmenler de vardır. Hatta biz onlarla Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum Öğretmenler Platformu kurduk. Bunlarla ilgili çalışmalar yapıyoruz etkinliklerimiz olacak. Tarihsel diyalog derneğimiz vardır. Kıbrıslı Türk ve Rumların ortak kurduğu bir dernektir tarih kitaplarını inceliyorlar. Bizim için bunlar çok önemlidir. Kaynaşma birlikte hareket için.

KSG: Bizim de en büyük kaygımız buydu zaten. Çünkü genelde bu tarz davalar gerek Güney'de gerekse Kuzey'de işte bir Luizidu davası, Aristi davası Güney'deki milliyetçi kesimlerin siyasi malzemesi oldu veya aynı şekilde bu tarafta açılan davalar hep milliyetçiliğin ve karşı tarafı suçlayan bir propaganda aracı oldu. O nedenle bu dava konusunda bizler de biraz tedirgin olduk. Bu yönde kullanılma tehlikesi olmasından dolayı...

Ş.E: Evet. Şimdi tabii biliyorsunuz mahkemenin açıldığı gün bir de demeç verdik biz orada avukatla beraber. "Hukuksal dava açıldı" dedim ben orada basına, ve TAK ajansı da aldı bunu Ulusal dava diye yayınladı ve radyolar, televizyonlar KTÖS Güney'de ulusal dava başlattı diye verdi. Demek ki basının gücünü de unutmamak lazım. Terminoloji doğru kullanılması gerekmektedir. Hukuksal ile ulusal arasındaki söyleniş benzerliğini alıp bundan menfaat anlayışı ön plana çıktı ve ben aynı günden uyarımı bu kuruma yaparım.

İşte bu bizim için çok önemliydi çünkü bizim ulusal dava diye bir derdimiz yoktur. Bizim milliyetçilik diye bir derdimiz yoktur. Bizim bu ülkede insanca yasak gibi bir derdimiz vardır.

Bir de şunun ayrımını yapmak lazım her iki taraftaki siyasi liderliklerle toplumları birbirinden ayırmak gerekiyor. Alttan insanların ortak değerlerde buluşabileceği çalışmalar yapmaya çalışıyoruz biz. Var olan durumda biz siyasi liderlikle toplumu ayırıyoruz. Yani Kıbrıs Rum Liderliği diye vurgulayarak söylüyoruz ki orada yapılan hataları deşifre etmek lazım. Yani işte paylaşmak istemeyen bir mantığın deşifre edilmesi gerekiyor.

Aslında her zaman soruyorlar bana Kıbrıs Sorunu nedir diye ve ben de şöyle basit bir cevap veririm. Derim ki: Kıbrıs Rum Liderliğinin Kıbrıs Cumhuriyetini Kıbrıslı Türklerle

paylaşmak istememesi Kıbrıslı Türklerin de ayrılıkçı duruşlarıdır aslında Kıbrıs sorunu.

Hep böyle karşılıklı suçlamalarla sürüp gitti. İşte biz bu anlayışa karşıyız. Ve biz bu iki yaklaşımı da deşifre etmek zorundayız. Ki bizim yönetim biz ayrılıkçı değiliz diyor ama zaten KKTC ayrılıkçı bir yapıdır.

KSG: Farklı bir konuya değinmek istiyoruz şimdi, İngiltere'deki Kıbrıslı Türk öğrencilerle ilgili. Bu öğrenciler hafta sonları Türk okullarında milliyetçi temelde eğitim aldıkları, Türkçe derslerinin yanında milli müfredatın da uygulandığı herkes tarafından biliniyor. Böylesi bir eğitimin öğrencilerin başarılı olmaları yönünde hiçbir katkısı olmadığı da bilinmektedir. Bu bağlamda İngiltere'deki Türk okullarındaki eğitim nasıl yapılandırılmalıdır.

Ş.E: Şimdi bununla ilgili sendikamızın yaklaşık 12 sayfalık bir raporu vardır. Orada da yukarıda söylediğimiz gibi evrensel değerlere dayalı eşitlikçi, hoşgörülü eğitim olmasını ön görmekteyiz. Yabancı bir kültür içerisinde yetişen yeni nesillerin oradaki kültürle çatışma yaşanmaması için çalışılmasını istiyoruz. Milliyetçi temelde bir eğitim verilmesi KKTC'nin orada tanıtılmasıyla ilgili politikaların oraya taşınmasıyla ilgili bir takım çabaların olduğunu biliyoruz. Bunun KKTC'nin resmi politikası olduğunu da biliyoruz. Kaldı ki oradaki Kıbrıslı Türkler Türkiye'den gelen öğretmenlerin ders vermesiyle ilgili bir farklı yaklaşım vardır. Bu da bir tezatlık ortaya çıkarıyor. Dolayısıyla orada yaşayan insanların buldukları yabancı kültüre uyumlarını getirecek bir anlayışın yanındayız biz. Birbirine hoş görülmesi evrensel değerlere sahip bir anlayışın yanındayız. Ama milliyetçi herhangi bir anlayışın asla yanında değiliz. Bununla ilgili zaten bizim çok ayrıntılı bir raporumuz vardır. Orada yapılması gereken eğitim çatışmayı önleyecek ve Türkçe'yi yabancı dil olarak öğretecek bir mantığın geliştirilmesi gerekiyor. Bunun dışında farklı bir anlayışla siyasi öğeler taşıyan bir anlayışı oraya taşımak tamam KKTC'yi tanıtmak veya orada bir lobi yaratmak gibi art niyetlerin tezaülü olarak ortaya çıktığını düşünüyoruz.

Nazlıca

Nazlı Şahin

SADRAZAM SUCUĞU

KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM), Kıbrıslı Rum vatandaş Ksenides Arestis davasında aleyhlerine tazminat kararı vermemesini "iç hukuka sevk etmek" olarak yorumladığını söyleyerek "İyi ve önemli bir adımdır, ama bir başlangıçtır. Devamını getirmek zorundayız, rehavete kapılmamak zorundayız" dedi. AİHM'in kararının yeni mülkiyet yasaasının ne kadar gerekli olduğunu bir kere daha ortaya koyduğunu kaydeden Talat, "Çünkü eğer bu yasa olmasaydı, karar Loizidu'nun aynısı olacaktı, bu gayet açık ve net" dedi. AİHM'in çalışmalarından haberdar olduğunu belirten Talat, şöyle devam etti: "Ama dikkat edin, AİHM'in kararının verildiği gün bizim yasamız Resmi Gazete'de yayımlandı. Yani AİHM yasa tartışmasının ve hazırlıklarının rüzgarından etkilenerek böyle bir karar aldı. Bu çok önemli bir unsurdur. Ne yasayı tam olarak biliyordu, ne de

yasanın uygulamasını görmüştü. Ondan dolayıdır ki mahkeme, 3 ay süreyle bir iç hukuk yaratma yükümlülüğünü ortaya koydu." Talat, yasanın AİHM'i tatmin edip etmeyeceğinin ise ileride belli olacağını sözlerine ekledi.

Güneyde değişik yorumlara neden olan yasa Rum siyasi çevreler tarafından skandal olarak nitelendirildi.

Halkı oyalamanın yeni bir yolunu bulan ve zafer kazanmış edasıyla dolanan Talat, yaklaşan yeni yıl için Papadopoulos ve adadaki elçilere hediyeler gönderdi. Hediye paketinin içinde Kuruyemiş, rakı ve sadrazam sucuğu bulunuyor.

Vermek istediği mesaj şu olabilir mi? " Benim bu sorunu çözecek gücüm yok, yiyip içip güzelleşelim, eğlenelim. İktidar sorunumuzu da sadrazam sucuğuyla çözeriz, "Kıbrıs Türk halkı ve barış" mı, boş verin canım şimdi bunları, hadi içelim eğlenelim."

Kişilere verilen hediye hediye veren kişinin manevi yaşam kalitesine bağlı olarak değişir. Manevi yaşamın en belirgin özelliği kişinin ilişkilerinin kalitesi ve derinliğinde yatar. Manevi yaşamı zengin kişi kendi iç dünyasıyla sağlıklı ve yoğun bir ilişki içindedir. Bu sağlam zeminden aldığı güç ve enerji ile, ailesi, yakın çevresi, şehri, toplumu ve dünya ile ilişkiler geliştirir ve sürekli destekleyici, geliştirici ve sağlık getirici etkisini bu ilişkiler içinde

gösterir. Doğanın her yönüyle ilişki kurar, insanı ve bütün canlıları korumak için yok edicilerle mücadele eder ve dünya barışına katkıda bulunmaya çalışır.

Manevi yaşamı zengin olmayan kişi ise her fırsatta güç ve iktidar için uluorta söylemlerde bulunur ve kişilere verdiği hediyeleri de bu düşüncesine göre seçer.

Emperyalist çözümlere onay veren ve onların uşaklığını yapanların manevi yaşamı zengin olamaz. Zira, onlar için yaşamda tek önemli şey maddiyattır. Yaşamında maddiyata önem verenlerin (burada yaşamak için çalışıp kazanılan paradan bahsetmiyorum, yanlış anlaşılmasın) kişilik sorunları vardır, kişiliği oturmamış insanların hatta kişiliği olmayan insanların ellerine geçen her şey onların ellerinde yok olup gider.

Yok olmak istemiyorsak yok edicilerin karşısında çelik gibi durmalıyız. Onların attıkları palavraları ve zafer nidalarının ne anlama geldiğini halkımıza anlatmalı ve gerçek kurtuluşun kendi ellerimizde olduğunu yılmadan göstermeliyiz.

Yeni yılda, emperyalizme ve onların ülke içindeki uzantılarına karşı daha bilinçli ve kişilikli karşı duruşlar temennisiyle Kıbrıs ve dünya halklarına iyi yıllar diliyorum.

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları
e-mail: serkanyavash@hotmail.com

Uzun zaman oldu yazamadım. Gelişme veya aktarmak, paylaşmak istediğim konuların olmayışından değil. Söyleyecek, paylaşacak konu çok. Ne var ki ikinci oğlanın doğması, işlerin (ivir zivir işler) yoğun oluşu, bir de buna ek ilk oğlanın bilgisayarımızın üstüne su dökmüş olması aksaklıklara neden oldu.

Her ne halse. Şimdi yazabilmemin arkasında yatan neden eski işime geri döndüm. Yok, tamamı ile Otobüs şoförlüğünü bırakmadım. Haftada iki buçuk gün garajda, iki buçuk gün de danışmanlık hizmetlerinde. Buradaki iş yerindeki bilgisayarları kullanmaktayım. En komik olanı bizim usta da Kıbrıslı, hem de bizim gazete abonesi. Benim başımdan geçenleri, verilen mücadelemizi, filan festikan, (övünmek gibi olmasın) zevkle okurmuş. Eee, çaktırmadan iş saatlerinde bilgisayarı kullandığımı okuyunca da zevk alacak mı? Soramadım.

Bunu da geçelim (ne de olsa işimi aksatmadan bitirebiliyorum.). Sevindirici bir haber daha vereyim ve ondan sora da sendikadaki çalışmalarımı, otobüs garajındaki gelişmeler ve çatışmalarımı, ve de yeni (eski) işimdeki olanları aktarırım. Bu haber Kıbrıs'la ilgili. Üniversitedeyken, Mağusada beraber ev paylaştığım arkadaş bana e-mail attı, zamanlardan sonra. Kendisi de yakın geçmişte iş hayatına, babalığa soyuldu. Tabii bu vermek istediğim haber değil. Beni sevindiren ve sizlerle paylaşmayı değer verdiğim husus; bu arkadaş gazetemizi (ara sıra da olsa) bulup, alıp, okur.

Bunu da geçelim.

12 Kasım 2005:

Saat 12.48

77 rotasındayım. 3 yol yapacam yapmasına da bugün trafik inanılmaz. Garajın avlusunda 15 kadar şoför dizildik. Denetimciler bir aşağı, bir yukarı koşturur, işe yaramayan, tamamı ile göçmüş otobüsleri şoförlere kaktırmaya çalışmakta. Nafile. O umursuz olan şoförler bile bu hurdaları yola çıkartmaz. Tam bir komedi. Ortalama bir buçuk saat gecikmeli geliyor otobüsler garaja, hem da yarı yolda döndürülenler bunlar! İlk yarıda iki yol yapmam gerek.

Beş saat 28 dakika yolda olacam. Gel gelelim bir saat -3 çay ve 4 sigara-- beklerim burda. Bu bir saat içerisinde bir 77 geldi garaja. Sevincimden ağzım gulaklarım geldi.

Arkadaşlarla şakalaşırken, sinir küpü bir denetimci geldi, elinde benim

numara, bir otobüs gösterdi. Gittim kontrol ettim, herşey yolunda. Şaşırırım aslında. Biliyorum bir sorun var ama bulamadım. Sorun değil, yolda ortaya çıkar ben da bu otobüsü hizmet dışı bırakırım ve oturur beklerim gelsinler onarsınlar. Yani durum öyle bir hale geldi ki kendi kuyuları gazar bu hıyarlar ve içine düşünce bize sinirlenirler. Gıcık olan bu hıyarların sorunu bile bile, otobüsün tamir edilmediği ve de halkın, yoldaki diğer şoförlerin ve de -benim için en önemlisi- benim güvenliğimi ve sağlığımı tehlikeye koyan bu otobüs ile iş yapmamı talep etmeleri.

Saat 14.38:

Yolculuğun 3'te birini bile tamamlamadım ve yaklaşık 45 dakika yoldayım. Radyo ile temasa geçtim, garaj'la. Aradım, bir iki dakika sonra cevap verdiler. Onlar konuşur, ben duyarım, ben konuşurum, duymazlar. Radyoyu devre koyan ayakçaya baktım; Sırma kesik. Yani beni duymalarına imkan yok. Sürmeye devam. Varış noktasında telefon açarım gendilerin (belki) ve ona göre anlaşılırık. Planım o kadar geç kalmak ki iki sefer yapmaktansa bir sefer yapıp yemek molası alırım.

Saat: 15:28

Yolun sonuna geliyorum. Denetimcilerin bulunduğu son durağa vardım ve... Denetimcilerden biri otobüse atladı. Devam edeyimmişim da geri gelirken görürsa beni... derkan sözünü bal ile kestim radyonun çalışmadığını belirttim. Kızdı! Sinir küpü oldu Hıyar! Başladı bryık altı hakaret etmeye, ardından otobüsü sabote ettiğim ima etti.

Kapıştık.

Yolcular da bizi seyreder.

Sonunda dayanamadım, yolculara döndüm, otobüsün hizmet dışı kaldığını ilan ettim ve otobüsü geri garaja götüreceğimi söyledim. Bir o gadar daha köpürdü hıyar turşusu! Bunu yaparsaymışım beni disipline çekmekle tehtiti etti. Ben de buna karşılık kendimi toparladım, sakinleştim ve otobüsten inmesini rica ettim. Yok ama gerçekten rapor edecekse kendisine kolaylık olsun diye

isterse birlikte garaja dönme teklifi yaptım.

Endi.

Ben de sallana sallana geri gittim garaja.

28 Kasım 2005

Erken vardiyasındayım. İşe vardım. Herzamanki gibi dolabımı açtım. İçinde bir zarf, ve onun içinde mektup.

Efendim, denetimcinin davranışlarının anlaşılır olduğu, ne var ki bu konu ile ilgili hiç bir eylem alınmayacağı.

Sendikacılarla bu konu ile ilgili kapışmalarımı da bir sonraki sayıda...

Parka

Ziya Çelik

EVET YA DA HAYIR, SEÇİN!

Birileri yeni çağın son derece modern, son derece insancıl bir çağ olduğu propagandasını yapmaya devam ediyor.

Yine o birileri, yaşanan sorunları gözlerden gizlemek amacıyla insanlığın en temel ihtiyaçlarının bile karşılanamaması karşısında ağızlarını bile açmıyorlar.

Açtıklarında da demogojiden başka birşey duyamıyorsunuz.

Bugün Kıbrıs'ta kendine ait evi olmayanlar için ev büyük bir sorundur.

Kiralık ev bulmak başlı başına bir problem, hasbelkader bir ev bulunsa bile 250 Sterling'den başlayan ev kiralığını ödemek, insana akıl sağlığını yitiren bir neden...

İnsanlar eski çağlarda mağaralarda ya da ağaç evlerde yaşıyorlardı.

İnsanlar, tarihleri boyunca bir yerlerde barındılar.

Çünkü bu, onların en temel ihtiyaçlarından birisiydi.

Ne yapalım?

Sokakta mı yatalım?

Şu anki sistem, bizlere bir konut bile sağlayamayarak sokakta yatın diyor!

Bir insan evladı yaşamak için yemek yemeli, su içmelidir.

Asgari ücrete talim eden 4 kişilik bir ailenin boğazının parası ne kadara patlıyor biliyor musunuz?

Yıkamak, çamaşır yıkamak, evi silip süpürmek ve de en temel gereksinimimiz olan su içmek için de gereken suyu parayla satın almak zorundayız.

Paran yoksa açsın ve susuzsun.

Paran yoksa yıkanamazsın, sonra da seni birileri "pis adam" diye ayıplar!

Şu anki sistem, bizlere yemeği, su içmeyi, yıkanmayı bile sağlayamayarak ölüyor!

Bir insan evladı, geçinmek için iş sahibi olmalıdır.

Eğitimin başlı başına bozuk olduğu ve işsizler kervanına yenilerini katıp durduğu gözle görünür bir gerçek değil mi?

Bugün uluslararası ilişkileri bölümü mezunu insanlar lokantalarda chips kesiyorlarsa, bu işte de bir sorun var demektir.

Şu anki sistem, bizlere geçinmek için gereken, yapmak istediğimiz işi bile sağlayamayarak sefil olun diyor!

İnsan evladının ihtiyaçları sınırsızdır.

Bunların tatmin edilmesi gerekir.

Örneğin günümüzde, telefon, elektrik, internet, bilgisayar kullanımı, kültürel-sanatsal açıdan kendini geliştirmek gibi gerekli alanları herkes istediği gibi kullanamıyor.

Fabrikada ya da inşaatta 10 saatini geçiren bir işçinin, Kuğu Gölü Balesi'ne gidememesi, geçtim baleyi bir kitap alacak dermanı kendinde bulamaması bunun en açık örneği değil mi?

Bugün "dünya kütüphanesi" internet vasıtasıyla

elimizin altında (kimi çevrelerce yapılan sınırlamaları saymazsak).

Kaç kişi bu imkandan yararlanabiliyor?

Örneğin bu imkandan yararlanan gençlerin kaç tanesi kafa göz kesmeli oyunlar yerine bilgi edinmek, bilgilerini paylaşmak için bu aracı kullanması gerektiği bilincine kavuşturuluyor?

Çok çok azı...

Çünkü sistem, kafa göz koparmalı oyunların oynanmasını tercih ediyor.

Bizim memlekette elektrik ikide bir kesilir.

Bizim memlekette göbekten Türkiye'ye bağlı olduğumuz için, yel esse internet kopar, telefonlar çalışmaz olur.

Geçen gün de öyle oldu, tüm telekomünikasyon iflas etti.

"Bir evetle dünyaya bağlanın" diyenler, bir gecede telefonların da, internetin de iflas etmesini nasıl açıklayabilecekler?

Evet dedik, buyrunuz dünyaya bağlanmak istiyoruz ama burnumuzun dibindeki adamla konuşamıyoruz bile...

Demek ki bir evetle dünyaya bağlanılmıyormuş.

Yazının başından beri ortaya koymaya çalıştığım sorunlar, dünyaya bağlanmaktan da öte, emperyalist dünyadan kopmakla çözülebilecek sorunların ta kendisi.

Bence bundan sonra emperyalizme "bir evet" değil, emperyalizme "bin hayır" denmeli!

Bence bundan sonra ülkedeki burjuvaziye "bir evet" değil, ülke burjuvazisine "bin hayır" denmeli!

Yoksa sonumuz belirsizdir...

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

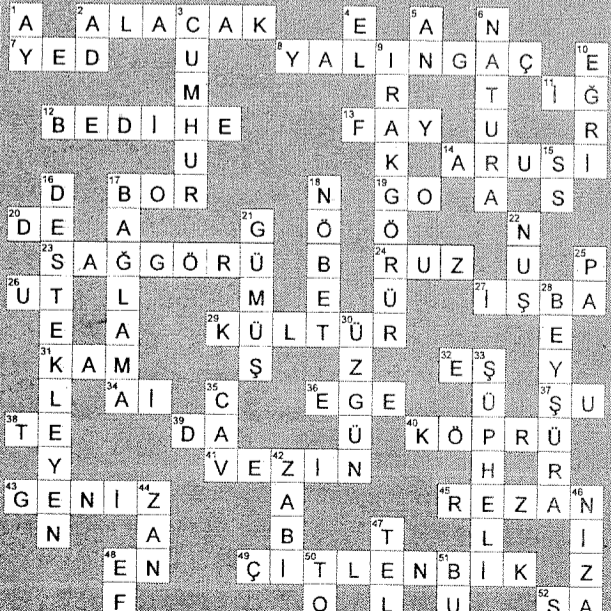
1. Valide, Ana, Anne, Ümm
5. Kişiye yaraşır, Uygunluk, Layık.
7. Bir nota.
9. Toplum yaşantısından çekilerek yalnız başına yaşama, İtikaf.
10. Kiyah
11. Sürekli su akan boru.
13. Yaylı bir silah.
15. Step, Bozlar, Yazı, Deşt, Mela.

17. Görme gözesi.
18. Karşılıklı lanet okuma.
19. Boğa güreşinin son hamlesi.
21. Tövbe.
23. Hayvan dışkısından elde edilen bir yakıt türü.
25. İlkel benlik
27. Bir kerede alınan ilaç miktarı, Doz.
29. Metal saplama.
31. Tavlada iki.
32. Alaca benekli/ Çarpık,

- Eğri, Yamuk.
34. Tanence zengin bitkisel özüt.
35. Alenen, Aşıkâr, Peyda.
37. Önermek.
38. Bir nota.
40. Kurşun kalem yapımında kullanılan bir madde.
43. Bir nota.
46. Neşrolunup dağıtılmış.
47. Arak.

28. Bir yalıtkan makara (mandren veya karkas) üzerine belirli sayıdaki sarılmış tel grubu.
29. Çam ağacının iğneye benzer yaprağına verilen ad.
30. Belli bir topluluğa özgü işaret
33. Cumudiye.
36. İdam mahkûmlarının asıldığı direk./ Yurt, Yuva.
37. Şita, Serma.
39. Yanak.
40. Söz, Lâkırdı, Kal, Kem, Kalam, Sühan.
41. Kusur yada suçu bağışlama
42. Araba okunun eksenini.
44. Adın durum eklerinden biri.
45. Koca-Zevç-Zevce-Refika-Kan-Hatun-Emsal-Küfüv, Kül döken

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN AŞAĞIYA

2. Bir tür yorgan.
3. Çalı çırpıdan yapılmış duvarı. / Ör, Perde, Çeper, Revk, Mizar.
4. Çatı, Ruf, Şatu, Sakaf. / Dansta kavalinin eşi.
5. Dai.
6. Kudret, İktidar, Nüfuz.
8. Hükümler, Yargılar.
12. Özvarlıkla ilgili.
14. Bir tür reçine.
16. Mutad, Munis.

19. Sanem, Büt, Haç, Salıp, Çelipa./ Üç-dört tel iplikten bükülmüş iplik.
20. Bazı iskambil oyunlarında istenen değer yerine sayılan alternatif kâğıt.
22. Gelenek, Teamül, Adet, Töre.
24. Ateş./ Bestelenmiş her tür şüre batıda verilen genel ad
25. İrtisam.
26. Yürürlükten kaldırma, Bozma, Lağv.
27. Best, Ukde, Tuber.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Özker Özgür(2)

Geçen sayımızda Özker Özgür'ün kendi kaleminden, kendisinin başkanlığındaki CTP yönetiminin yaptığı vahim hataları okuduk.

Şimdi de bu hataların nedenlerini ele alacağım.

Her şeyden önce bir noktayı okuyucunun gözünde açığa çıkarmak istiyorum. Amacım Özker Özgür'ün şahsını hedef almak değildir.

Özker Özgür'ün kendi kaleminden somut olarak okuduğumuz (ve işçi sınıfı ve emekçi halkın çıkarlarını savunmak adına yapıldığı iddia edilen) o vahim hatalar Kıbrıs'ta sol geçinen tüm

politikacılarımızda vardır...

AKEL yıllardır başkanlık seçimlerinde sol bile olmayan adayları destekledi. Desteklediklerinin belki de en 'iyisi' liberal kapitalist Vasiliu idi. Ama Makarios gibi dindar bir şovenist ile Papadopoulos gibi ırkçı bir faşisti de destekledi. Her zaman kendi gücüne, yani işçi sınıfının gücüne güvenerek seçimlere girmekten kaçındı. Burjuvazinin kuyrukçuluğunu yaptı. Bunu da 'taktik', 'şartlara göre gerçekçilik' gibi kılıflar altında sürdürdü ve sürdürmektedir.

KKTC'nin bağımsızlığını ilan eden mecliste Akıncı'nın TKP'si de vardı (kendisi o zaman belediye başkanı idi ama KKTC ilanına hiçbir itirazı olmadı), Durduran da vardı.

Geçen aylarda Ankara'nın isteği üzerine, uluslararası kamu oyuna karşı Türkiye'nin emperyalist politikalarına destek vermek için oy birliği ile 'TC Kıbrıs Cumhuriyetini tanınmasını' kararını alan KKTC meclisinde İzcan da vardı.

Afrika gazetesi ve çevresindekiler zaman zaman, sol ve demokrasi adına işi Kıbrıs Türk şovenizmine

vardırmakta, Kıbrıs Türklerinin Türkiye'den bağımsız olmasını talep edeyim derken, Rumlardan da haklarını almaları için mücadele etmeleri gerektiğini yazmaktadırlar. İşçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasını ve uluslararası çıkarlarını dikkate almayan bu yaklaşımın doğal sonucu Kıbrıs'ta Türklük, Rumluk temelinde yeni bir haksız savaş olacaktır.

Bu tur yanlış politikaları örneklemeye haftalarca devam edebilirim. Ama konumuz açısından bu kadarı yeterli.

Diyeceğim şu ki, bu yalpalayan, kararsız, ne istediğini bilmeyen, teslimiyetçi ve son tahlilde emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden belirsizlik politikaları tüm 'sol' politikacılarımızda ve partilerimizde vardır.

Gelecek sayımızda bu politikaların emperyalizme karşı mücadele açısından ne anlama geldiğini ortaya koymaya çalışacağım.

BKP DÜZENNE ALTERNATİF Mİ?

23 Aralık Cuma tarihli Birleşik Kıbrıs gazetesini okuyanlar, başyazıya dikkat etmişlerdir.

Yazının başlığı "Düzene Alternatif BKP'dir"

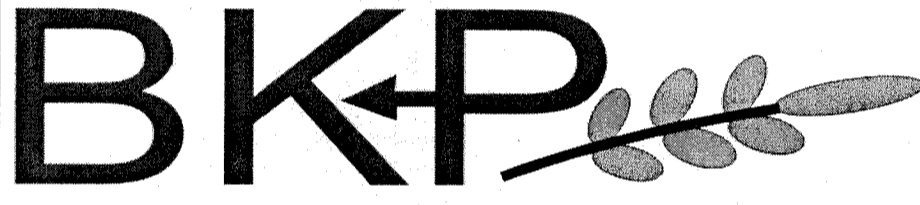
Yazı, referandumlardan sonra milliyetçiliğin hortlatıldığına, karşı toplumun düşman gösterildiğine, ayrılıkçı politikaların haklı gösterildiğine değiniyor ve CTP'nin Rauf Denktaş'ın doğal lideri olduğu partiyle birlikte Türk tezlerinin zaferi için çalıştığını, erken çözüm gibi bir sorunlarının olmadığını, ortak vatan talebinin unutulduğunu belirtiyor.

Mal-mülk sorunu konusuna da değinilen başyazıda, bu sorunun hukuk dışı yöntemlerle çözülemeyeceğinin altı çiziliyor, AİHM kararlarının haklılığı ve bunların sonuçlarının uygulanması gerekliliği belirtiliyor, ve Kıbrıslı Türklerin TC'nin AB'ye girişine kadar yokedilme projesine tabi tutulacağı kaydediliyor.

BKP'li dostlarımız doğru noktalara temas ediyorlar.

Özellikle referandumdan sonra şovenizmin canlandırılması, TC ile işbirliğinin hakkının verilmesi gibi konular, yakıcı sorunlarımızdır.

Bizler, kendi evimizin efendisi olmak talebimizi alanlarda haykırırken, iktidara gelenler bu talebimizi "tersten anlayarak" başkalarının bizim evimizin efendisi olma niyet ve sonuçlarına destek olmaya

devam ettiler.

Bu konularda da BKP'li kardeşlerimize katılıyoruz.

Ancak BKP bu yazıda, mevcut düzenin ne olduğu konusuna değinmemekle, önemli bir boşluk yaratıyor ve belirsizlik siyaseti sergiliyor.

Bize göre şu anki düzen, emperyalist tahakküm ve egemenlik ilişkilerinin mevcut olduğu, burjuvazinin iktidarının yaşandığı bir düzendir.

Eğer bu tespitimize BKP'li dostlarımız katılıyorsa, düzene alternatif olduklarını kocaman bir başlıkla ortaya koymalarının hakkını vermeleri gerekmez mi?

Yani şu anki düzen emperyalist-kapitalist düzene, bu düzene alternatif olmaktan ne anlamalıyız?

Emperyalist düzen içinde sözde çözümlerin peşinden koşarak, emperyalizmin Kıbrıs'taki ömrünü daha fazla uzatmayı mı, yoksa birleşerek emperyalizmi bu ülkeden temizlemeyi mi?

Biz düzene alternatif olmaktan ikinci seçeneği anlıyoruz.

Düzene alternatif olmak demek, BKP'nin halen daha sürdürdüğü "BM şemsiyesi altında, iki bölge, federal, AB üyesi Kıbrıs" stratejisi

değildir.

Düzene alternatif olmak, BKP'nin çok övdüğü ve bağlı olduğu uluslararası hukuk (uluslararası barbarlık) kurallarında tikanıp kalmak, bu kuralların emperyalistlerin çıkarları için konmuş kurallar olduğunu ve mücadeleler sonucunda kopartılmış hakların bile bir gecede nasıl hasıraltı edilebileceğini gizlemek değil, emperyalizmin kurallarına karşı sosyalizmin kurallarına sarılmaktır.

Düzene alternatif olmak, mal-mülk sorununa burjuva düzen içinde çözüm bulmanın boşa çabasını sarfetmek değil, mal-mülk sorununa Marksist bakış açısıyla bakmak ve bu yönde çaba sarfetmektir.

Düzene alternatif olmak, "önce ada birleşsin, emperyalist çözüm elde edilsin sonra anti-emperyalist mücadele" şeklinde günü kurtarmaya yarayan ve anti-emperyalist siyasete devamlı sırt çevirmenin bahanesi olan sloganlara sarılmak değil, günün acil sorununun emperyalizme karşı birleşmek ve örgütlenmek olduğunu bilince çıkartıp, halkımızı bu uğurda bilinçlendirip mücadeleye katmaktır.

Bu anki düzen emperyalist-kapitalist düzendir.

Ve bu anki düzene alternatif olmak demek, bu düzene karşı mücadeleye atılmak demektir.

Bu düzenin devamı, reformasyonuna yarayan siyasetlerle emperyalizmin ömrünün uzamasına yarar işleri sol söylemlerle gerçekleştirmek, düzene alternatif olmaya yeterli değildir.

Ve üzülmeye belirtelim ki, CTP'nin stratejisinden farklı bir stratejiye sahip olmayan BKP, (yani BM'li, üslü, garantörlü, AB'li bir Kıbrıs stratejisi) CTP'nin yerinde olsaydı eli mecbur onun yaptıklarını yapmak zorunda kalacaktı.

BKP'nin ne parti programında ne de yayınlarında, oturmuş, "kemikleşmiş" bir anti-emperyalist siyaset bulamazsınız.

Emperyalizme karşı olduğunu belirtmesi, kimi sol sloganları kullanması kişi, örgüt ve kurumları anti-emperyalist yapmıyor ne yazık ki...

BKP düzene alternatif olmaktan yanaysa, sırtını emperyalizme çevirmeli, emperyalizme karşı birleşik cephe siyasetine kulaklarını çeşitli mazeretlerle kapatmaktan kaçınmamalı ve emperyalizmin devamına yarayan stratejisini çöpe atarak yönünü işçi sınıfı biliminden yana çevirmelidir.

BU UTANÇ KİME AİTTİR?

24 Aralık tarihli Kıbrıs gazetesinde, Başaran Düzgün'ün köşe yazısının başlığı şöyle idi: "MARAŞ'IN UTANCI KİME AİTTİR (VE DAÜ'DEN BİR MEKTUP)"

Başaranın bu yazısında, CTP hükümete geldiği günden beri ve özellikle referandum sonrasında tüm CTP'lilerde görünen şovenizm, Rum düşmanlığı sırtıtmaktadır. Son günlerde YeniDüzen'i izleyen varsa, bu gazetede ki karikatürlerin bile ne kadar bayağı bir Rum düşmanlığı yaptığını görebilir. Mesela geçen haftaki bir karikatürde şöyle deniyordu; "sakla köpeğini de Rum gelip köpeğini de isteyebilir" YeniDüzen'in sanatçısı aklınca Rumların, daha doğrusu evinden yerinden olmuş her Kıbrıslı'nın bu konudaki haklı talepleri ile alay ediyor, uğradıkları haksızlık ve mağduriyete karşın haklarını istemelerini aşırılık gibi göstermeye çalışıyor ve en önemlisi bunu yaparken sanki Rum'un Türk'e karşı bir eylemi imiş gibi gösteriyor.

Sözünü

ettiğim yazıda

da Başaran Düzgün "alsın evini da turşuya koysun diyor"

Mantığa bakın! Sanki Maraş'taki evini isteyen kişi, ya da Bafta'ki evini isteyen kişi herhangi birinden aşırı bir istekte bulunuyor ya da sadaka talep ediyor.

Olaylara sınıfsal açıdan bakmayı unutan bu insanların partisinin programında biz sosyalist bir partiyiz yazılı!

Solculuktan sağa kayanlar kraldan kralcı oldukları için, bunların şovenizmi faşistlerinkinden bile daha ırkçı ve daha şovenist.

Aynı makalede Başaran'ın DAÜ'deki olaylar için yazdıkları ise daha utanç verici. Yapılan bir dolu demagoji ve masum lafların sonucunda anlıyoruz ki mesele maddi çıkar (daha fazla para kazanma) meselesiymiş! E daha ne oldu ki yani? Demokratik kitle örgütleri kitlelerin ekonomik demokratik ve siyasal haklarını korumak ve geliştirmek için vardılar. Demokratik ve siyasal haklar için verilen mücadeleleri zaten CTP güruhu dondurdu. BMBP pasifleştirildi. Ortada kala kala bir ekonomik mücadele kaldı. Onu da yapanlar CTP hükümeti ile danışıklı dövüş içinde yapıyor.

Hani KTOEÖS'ün grevinin sonucu ne oldu? Hükümetle vardıkları uzlaşmanın ne olduğunu bilen var mı, bu konuda herhangi bir açıklama yapıldı mı?

YeniDÜZEN
Enok an yüce değadır

Doğrusu biz DAÜ'deki grevin de

böyle bir danışıklı dövüş olmasından korkarken bir de baktık ki Başaran arkadaşımız maddi çıkar için grev yapıyorlar diye sendikayı suçluyor!

Pes doğrusu! İlk defa bir sendikanın, kitlelerinin maddi çıkarlarını ileri götürme mücadelesi verdiği için suçlandırıldığına tanık oluyoruz.

Kuskuşuz tüm bunlar sürpriz değildir, çünkü Başaran da sahibinin sesidir!..

Görüş
Ali Yalçınay

Kendi İçimizde Sorular Ve Cevaplar...

Merhaba dostlarım...

2005'in son günlerine giriyoruz...

Soğuk havanın etkisi ile yavaş yavaş sobaları yakmaya başlıyoruz...

Ben bu yazımı pratik içerisinde yaşadığımız bireysel deneyimlerimize ve çıkarttığımız derslere ayırmak istiyorum...

Örneğin kendi açımdan olaylara bakarak yorumlarımı şu şekilde yapmanın faydalı olacağını düşünüyorum.

1- Mücadeleye katıldığım süreçten bugüne dek hangi ideolojik aşamalardan geçip ne kazandım ve mücadelenin neresine katkı koydum?

2- Örgütlü yaşam içerisinde ve örgütsüz yaşam içerisinde farklılıklarım neler oldu ve hangi yanlışlardan hangi doğru noktalara dönmeyi başardım?

3- Marksizm-Leninizm'i öğrenirken, ideolojik çizgiyi savunurken nelerden etkilenip hangi zararlarımı gördüm ve kendimi ne derece düzelttim?

4- Örgütsel çalışmalar içerisinde örgütüme ne katkım oldu ve ne derece fayda sağladım?

5- Örgütlülüğü ne derece başarabildim ve örgütlülük bilincini ne derece kendi kafama yerleştirebildim?

6- Yoldaşlarımla yani mücadele arkadaşlarımla örgütsel mücadele ve özel hayatım beni ne derece etkiledi ve örgütsel çalışmalarımın neresine yarar ve neresine zarar verdi?

7- Mücadele içerisinde yaşadığım kötü deneyimler ve yoldaşlarımla olan birebir diyalogum beni hangi ideolojik noktalara çekti?

8- Kısaca dün neydim bugün ne oldum ve yarınım ne olacak?

Bunlar benim birey olarak sorguladığım şeyler...

Aynı şekilde sadece benim değil hepimizin sorgulaması gereken şeyler...

Örneğin Marksizm-Leninizm, Stalin, Dimitrov, çizgisini savunurken ya da savunduğunu sanarken sabıkm bir çizgiye kaydığımız oldu mu? Şu şekilde örnek verilebilir: birileri tarafından belli bir süreçte çeşitli ailevi veya çevresel kesimlerin de etkisiyle ve propagandaları ile bilinçsiz bir şekilde etkilenmiş veya kandırılmış olabilirsiniz. Gerçeklerin farkına vardığınız zaman belli bir konuma gelirsiniz. Hem de kısa bir sürede gelebilirsiniz. Kendinizi tamamen toplumdan soyutlanmış bir şekilde kandırılmış gibi hissedebilirsiniz...

Peki bu sizi ne noktaya çekmeli ve

ne yapmaya sürüklemeli?

Bu kesimleri bugün içinde olduğumuz süre içerisinde yerden yere vurmaya veya durduk yerde saçma sapan tartışmalara girmeye mi zorlamalı?

Yoksa işe yarar birşeyler yapmak için işbirliğine girmek durumunda olduğumuz bilinci ile ama aramızdaki farklılıkları anlatarak biryerlere varmanın daha mantıklı olduğu bilinci ile mi hareket etmeliyiz?

Pratik bize bu soruların cevabını veriyor.

Başka bir soruya geçelim: Örneğin Türkiye'deki devrimci hareketi ele alalım...

Neden Türkiye diye sorarsanız?

Yakın takip ettiğim bir harekettir. Çünkü Türkçe biliyorum ve genelde birçok yayını da yakından takip ederim...

Neyse konuyu dağıtmadan şunu soralım. Her "devrimci" olduğunu iddia eden örgüt sizce devrimci midir? Bunların örneğini sadece Türkiye'de de değil dünyanın her yerinde görebilmek mümkün. Bugün verdiğimiz Türkiye örneğine de bakıldığı zaman sayısı bilinmeyen birçok örgüt var. E peki ideoloji kaç tane?

İdeoloji tektir. Marksizm-Leninizm. E peki madem ideoloji tek, örgüt sayısı neden bu kadar fazla? Veya neden tek çatı altına toplanılamıyor?

Bunların da ince ve uzun uzun kafa yorulması gereken sorular olduğunu düşünüyorum. Tabii bütün günümüzü de bunlara harcamak mümkün değil ve yanlış. Herşeyden önce bizim ülkemizin Kıbrıs olduğunu ve kendi ülkemizi ilk planda ele almamız gerektiğini asla unutmamalıyız...

Bunu unutmak demek, geriye doğru vitesi atmak ve karşı-devrimci ideolojilere doğru yelken açmak demektir...

Bunların yanında herşeyden önemlisi birleşik cephe adına bugüne kadar neler yaptık, neleri yapamadık? Günümüz koşullarına göre elimizdeki suyu ve unu iyi kullanarak nasıl bir hamur üretebildik? Ne derece kitlelere sesimizi duyurabildik? Nerede ne zaman ne yapmamız gerekirdi?

Kısacası dünden bugüne ne derece ileriye doğru adım atabildik ve hedefe giderken ne derece yol alabildik? Bunları hep birlikte sorgulamamız ve cevaplamamız gerektiği fikrindeyim...

Hayatı sorgulamaya ve kendi kendimizi sorgulamaya devam edelim sevgili dostlarım... Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

BA İşçi Önderini İşten Attı

Yeni yılın İlk Gününde Trenler Grevde!

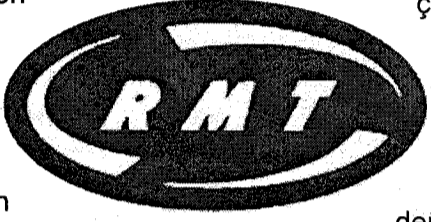
Londra yer altı trenleri 1 Ocak'ta 24 saatlik grev yapacaklar. 'Rail Maritime and Transport' (RMT) sendikasının 4000 üyesi greve gitme kararını destekledi. Grev 1 Ocak 2006'da öğlen başlayacak.

Grevin gerekçesi 'London Underground (LU)'un işçilerin bir kısmını atma planlarıdır. RMT'nin verdiği açıklamada "bilet satış noktalarında çalışan işçilerin işten atılmaları ve bilet satış noktalarının kapatılması tüm çalışanların güvenliğini etkileyecektir" denmektedir.

Her yıl tren hizmetleri 31 Aralık'ta 24 saat ücretsiz hizmet vermektedir. Devlet ve yer altı trenlerinden

sorumlu özel şirketin basına yaptıkları açıklamalarıyla grevin, tüm taşımacılığı etkileyeceği ve de vatandaşların güvenli bir şekilde eve gitmelerini engelleyeceği öne çıkarılarak vatandaşları işçilere düşman ederek işçilere baskı uygulamaya çalışılmaktadır.

Buna karşılık olarak RMT sendikası 31'indeki hizmetlerin etkilenmeyeceğini; grevin 1 Ocak sabahının erken saatlerinde devreye gireceğini belirtti. Ayrıca grevin amacının yolculara huzursuzluk vermek olmadığını, grevin yolcuların ve işçilerin güvenliğini sağlayan "kilit noktalarındaki işçilerin arka

kapıdan işten atılma girişimlerine karşılık..." olduğunu belirtti.

Bob Crow, RMT: "RMT sendikamız ne işçilerin ne de yolcularımızın güvenliğini tehlikeye düşmesini kesinlikle kabul etmeyecek"

Doğrular karşısında Yönetimden Yalanlar.

LU Bob Crow'un açıklamasına karşılık yaptığı açıklamada işçilerin ve de yolcuların güvenliğini öncelik taşıdığını ve bunu ihlal etmeyeceklerini söyledi. Biz de inandık...

21 Aralık'ta yer altı trenlerinden bazı trenlerin radyolarının çalışmadığı ortaya çıkınca tüm hizmetler aksadı.

Tren makinistlerin denetimciler ve de acil hizmetlerle bağlantılarını sağlayan radyo kominikasyon cihazlarının bazı trenlerde çalışmadığı ortaya çıkınca 'Circle Line' hattının batı istikametinin tamamı ile kapatılmasına 'Hammersmith & City' hattının da birkaç durağının devre dışı kalmasına neden oldu. Bu hatların devre dışı kalması da tüm hatlarda karışıklık ve güvenlik sorunları yarattı.

Bu olayın RMT sendikasının grev anketinden bir gün önceye rast gelmesi işçiler ve yolcuların doğruları görmesine, yönetimin palavralarına (bir anlık da olsa) kanmamalarına yardımcı oldu.

New York İşçilerine Karşı Kapitalistlerin Silahları

New York'ta greve giden 34,000 ulaşım işçisi sendika yönetimi tarafından satıldı.

'Metropolitan Transportation Authority' (MTA) altında çalışan 34,000 yeraltı ve otobüs işçisi sendika yöneticileri ve burjuva medyası tarafından altından kalkılmaz cezalara çarptırılarak grevi kırdı.

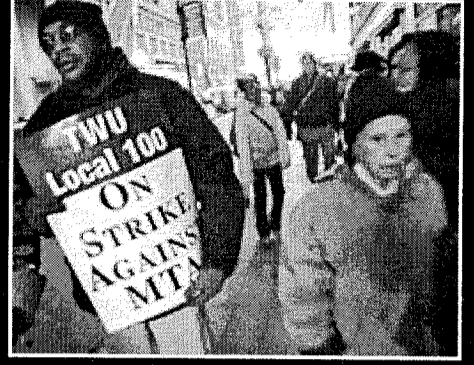
25 yıldan sonra bu kadar geniş katımlı grev ilk kez yapıldı. Üç gün süren grev işçilerin azim ve kararlılıklarını sergiledi. Bu türden kararlılık ve azim tüm dünyanın işçileri tarafından saygı ile hatırlanacak.

Ne var ki MTA sendika yönetimi ve şehrin üst tabakaları tarafından bu grev ve eylemler öfke ve korku ile karşılandı. Grevin en korkutucu yanı bu 34,000 işçinin kazanacağı haklar ve dolayısı ile binlerce, h a t t a milyonlarca işçinin önünün açılması olasılığıydı. Buna karşılık Burjuvazi elindeki tüm imkanları kullanarak bu grevi yıkma kararlılığını ilk g ü n d e n sergiledi.

New York Times gazetesi burjuvazi ve

köpeklerinin, işçilere karşı başlatılan çirkin savaşta, sözcülüğünü üstlendi. Grevin ikinci gününde yayınladığı makalede 'Transport Workers Union Local 100' başkanı Roger Toussaint ile diğer sendika önderlerinden 40 tanesi ile yaptığı telefon konferansında halktan greve katılan işçilere destek talebinde bulunmuş. Ne var ki, işçilere karşı devletin olanca gücü ile saldırmasına karşı, 3 gün süren greve hiç bir sendika görevlisi destek belirtmedi.

Devlet burjuva mahkemelerinden 'Taylor' kanunu (işçi haklarını ayaklar altına alan kanunu) kullanarak greve katılan her işçinin günlük maaşının iki katını ceza olarak ay sonu maaşından kesme kararını çıkarttı. İşçilerin grevde buldukları 3 günün maaşlarını kaybetmeleri yetmezmiş gibi bir de bu ceza eklenerek işçilerin maaşlarından 2000 dolar

kesilecek. Bu cezalar yetmezmiş gibi, mahkeme emri aynı zamanda önde gelen grev örgütleyicileri ve de sendikacılarının tutuklanmasını da emretti.

Ve bu da yetmedi!

Buna ek olarak New York'un trilyoner, para babası Belediye Başkanı Michael Bloomberg de mahkemelerden sendikaya karşı grev yapılan her gün için bir milyon doların ikiye katlanması cezasını geçirtti.

Dahası var!!!

Grev bitince New York şehri mahkemelerden her greve giden işçiden -her gün için ikiye katlanması şartı ile- 25,000 dolar talebiyle dava açtı.

Medyanın Saldırısı

Burjuvazinin kontrolünde olan medyanın saldırısı

da, devlet mekanizmalarının saldırısı kadar aşağılık.

Grevin son gününde New York Post adlı gazete grevdeki işçileri Eylül 2001 terörist saldırısındaki teröristlere benzeterek "bu teröristler ülkemizin ekonomisini yıkmayı kendilerine görev edindiler" dedi.

Grev 24 Aralık'ta işçilerin mağlubiyeti ile sonuçlandı. Grevin sendika tarafından kaldırılmasının arkasında yatan nedenin açıklanmaması işçiler arasında büyük şaşkınlığa yol açtı.

Ne var ki bu grevden bir ders alındıysa, o da burjuvazinin ne demokrasi, ne özgürlük, ne insan hakları ve de en önemlisi işçi haklarını önemsemediğidir!

Bu türden saldırılara karşı birlik ve dayanışma bilinci!

İşçi yoldaşlarımız bu çarpışmayı kaybetseler bile savaş henüz kaybedilmedi!

OKUYUCU MEKTUBU

Orhan Pamuk Davası

Okan Agara

Orhan Pamuk Türkiye'nin AB'ci yazarlarından biri. Ayrıca bazı çevrelere göre aydınlarından biri. Bu yazar "Türkiye'de bir milyon Ermeni 30 bin Kürt öldürüldü" dediği için gerici, faşist çevreler tarafından saldırıya uğradı. Saldırıya uğramakla kalmadı, mahkemeye verildi. Bu mahkemede açılan dava henüz sonuçlanmadı. Dava ertelendi. Davanın ertelenmesini de AB sağladı. Şimdi de davanın düşürülmesini istiyor ve bu davanın demokrasi(!) yolunda ilerleyen Türkiye'nin kendilerini hayal kırıklığına uğrattığını söylüyorlar.

AB Orhan Pamuk'u çok sevdiği için mi bu davayı erteletti, yoksa çok demokrat olduğu için mi? Elbette ki hayır. AB, demokrasinin

beşiği(!) imajının sarsılmaması için devreye girdi ve bu davayı erteletti. Biz bu davalara yabancı değiliz. Bu ve buna benzer davalar geçmişte ülkemizde de görüldü ve halen de görülüyor. Afrika gazetesinin sahibi Şener Levent ve bu gazetenin bazı yazarları Kıbrıs'ın işgal altında olduğunu dile getirdikleri için mahkemeye verilmişler ve haklarında davalar açılmıştı. Bu davalar halen devam ediyor. Bu ve buna benzer davalar bir baskı rejiminin olduğunun göstergesi. Emperyalizm bu davada sadece kılık değiştiriyor. Bu davalar ne zaman biter?

Biz gözümüzü açıp emperyalizme ve onların işbirlikçilerine karşı birleşip birlikte mücadele etmediğimiz sürece devam edecek.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

"Birleşik Cephe"den Ne Anlıyoruz?! (Bölüm 4)

Bundan önceki üç yazımızda çeşitli yönlerden ele aldığımız "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı (AEBCHP)" konusunun bu son bölümünde, AEBCHP mücadelesinin şuan içerisinde bulunduğu aşamayı ele alacağız.

Hem gazetemiz KSG'nin, hem de Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin temel siyaseti olan AEBCHP'nin hayata geçirilmesi uzun erimli bir mücadeledir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu mücadelenin zafere ulaştırılabilemesi için Kıbrıs'ta, gerek vatandaş, gerek daha sonra yerleşerek hayatını burada sürdüren kesimlerin tüm ilerici unsurlarının birliği gerekmektedir.

Bu birlikteliğin dayanağı, adamızı egemenliği altında tutan emperyalizmin ezdiği sınıfların, emperyalizme karşı birlikte mücadele etme zorunluluğudur.

Bu zorunluluğun pratik mücadele alanında hayata geçirilmesi için bir takım gelişmelerin olması gereklidir.

Bu gelişmelerin bir kısmı özeldir, yani bireylerin ya da grupların elinde olmayan, toplumsal birikimler sonucu ortaya çıkarlar.

Bu özellik, anti-emperyalist mücadelede işçi sınıfı dışındaki ezilen sınıfların bu mücadeleye katılmaları

konusunda belirleyici etkiye sahiptir.

Yani işçi sınıfı dışında emperyalizm tarafından ezilen diğer sınıfların AEBCHP'na destek vermeleri, temelde ülkedeki öznel koşulların oluşmasına bağlıdır.

Bunun anlamı, bu sınıfların AEBCHP'na ancak ciddi anlamda baskı altında kaldıkları ve AEBCHP dışında bir alternatiflerinin olmadığını gördükleri koşullarda anti-emperyalist mücadeleye çekilebilecekleridir.

Bunun dışında birde öznel olayın, yani bireylerin grupların çalışmalarına bağlı olarak ortaya çıkan etkenler söz konusudur.

Anti-emperyalist mücadele bağlamında bu etkenler, ülkedeki Markist-Leninist'lerin işçi sınıfını örgütleme ve güçlü bir yapı halinde mücadeleyi yükseltmesi ile örneklendirilebilir.

Ancak akıllarda tutulması gereken önemli bir konu vardır ki, ülkedeki işçi sınıfını örgütlemeye, yani işçi sınıfının M-L temelde örgütlenmeye girişmesi de bazı öznel koşullara bağlıdır.

Yani ülke işçi sınıfında M-L temelde bir örgütlenmenin zorunluluğunu ve bu temelde örgütlenmeden kurtuluşun sağlanamayacağını kavraması gerekmektedir.

Tüm bunlar yanında ülkede anti-emperyalist mücadelenin örgütlenebilmesi için gerekli olan bir takım başka etkenler de bulunmaktadır.

Örneğin ülke işçi sınıfı ve diğer ezilen sınıfları burjuva siyasetlerin etkilerinden kurtarılmalıdır.

Bunun başarılabilmesi için ülkede etkin durumda olan burjuva partiler ya da sol hatta sosyalist görünümü partilere karşı teorik temelde mücadele verilmesi gereklidir.

Bu yapıların siyasetleri çürütülmeden, kitlelerin bu partilerin zararlı etkilerinden kurtarılması mümkün değildir.

Bir diğer yön ise, kendi özelimizde ülkemizin fiili

işgal altında oluşu ve bölünmüşlüğüdür.

Bu faktör anti-emperyalist mücadelenin gerekliliğini bir yandan daha da artırırken, diğer yandan olumsuz yönde etkilemektedir.

Olumsuz yönü, ülkenin bölünmüşlüğü ile birlikte işçi sınıfının da bölünmüşlüğü, güçlerinin zayıflaması ve ülkenin emperyalizm tarafından askeri işgal altında tutulmasıdır.

Ve bu bağlamda, anti-emperyalist mücadelenin gerekliliği artmaktadır çünkü ülkenin işgalden kurtarılması ve birleştirilmesi için bu mücadelenin zafere ulaşması şarttır.

Yani ülkenin birleştirilmesinin yolu, ülkenin emperyalizmden kurtarılmasına bağlıdır.

İşte bu nedenle mücadele AEBCHP çerçevesinde olmak zorundadır.

Şuan içinse yapılması gereken ülke işçi sınıfını, bu mücadelede herbir kişiye ihtiyaç duyduğumuzu unutmadan yerli yabancı ayırımı yapmayarak M-L temelde örgütlemektir.

Bunu başarabilmenin yolu ise, işçi sınıfı ile bağ kurmak için her türlü yoldan çalışma yürütmektir.

Bu başarıldığı oranda, ülkedeki ezilen diğer sınıfları anti-emperyalist mücadeleye çekmenin öznel olmayan koşulları yaratılacaktır.

Yani bu sınıfların cesaretlendirilmesi ve bu mücadeleye güvenlerinin artırılması sağlanacaktır.

İşte AEBCHP'nin temelleri dört bölümlük yazımızda ele aldığımız bu olgulardır.

Bundan sonraki yazımız ise ülkedeki anti-işgal mücadelesi ve anti-emperyalist mücadelenin birlikte ele alınması konusunda olacak.

Yeni gelen yılların, emeğin hak ettiği değerini bulabilmesi ve sosyalizmin kuruluşu için mücadele dolu olması dileğiyle...

Herkese mutlu yıllar...

Katillerden Hesap Sorulacaktır!

14 Ağustos 1974'te 83 kişinin katledildiği Taşkent katliamı geçtiğimiz hafta düzenlenen bir eylem ile protesto edildi. Eylemde yakınlarını bu katliamda yitirenler üzerlerine giydikleri beyaz kefenler ile Ledra Palace kapısına yürüyerek bir açıklama yaptılar ve BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a bir mektup yolladılar.

Açıklamalarında, olaylar öncesinde köylerine gelen BM yetkililerine güvenerek teslim olan 83 kişinin, daha sonra EOKA-B'ci faşistlerce katledilmesi kınanarak, BM'den bu katliamdan sorumlu kişilerin yargılanması talep edildi.

KSG olarak bizler Taşkent Katliamında hayatlarını kaybeden kişilerin yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

Bizler Kıbrıs'ın her yanında katliama uğrayan tüm Kıbrıslıların acılarını paylaşıyoruz.

İster EOKA tarafından, ister TMT tarafından, ister Yunan Cuntasının kontrolü altındaki

askerler tarafından, isterse de TC Silahlı Kuvvetleri tarafından katledilen tüm Kıbrıslıların acısını paylaşıyoruz!

Bu ülkede bu katliamların gerçekleşmesine neden olan tüm emperyalistlere karşı dinmek bilmez bir kin besliyoruz!

Başta İngiliz emperyalizmi olmak üzere, hem ABD, hem Yunan, hem de Türk emperyalizmine karşı beslediğimiz kin asla son bulmayacaktır!

Tüm katledilenlerin yakınları bilmelidirler ki hem bu barbarlar, hem de onların kirli işlerini aklama organı olan Birleşmiş Milletler bu katliamın sorumlularını asla ortaya çıkaramazlar!

Çünkü bu katliamların esas sorumluları bizzat kendileridir!

Onlar ve onların diğer emperyalist ortakları bu adayı kana bulayan esas sorumlulardır!

Onların yerli işbirlikçilerini ve onları bu adadan atmadan ne

bizim kinimiz dinecektir, ne de ülkemizin kanayan yarası kapanıp bölünmüşlük sona erecektir!

Kahrolsun emperyalist barbarlık!

Kahrolsun emperyalistlerin yerli işbirlikçileri!

Katledilen tüm halkımızın hesabı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kuruluşu ile sorulacaktır!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

2005'i Geride Bırakırken...

KSG olarak 2005 yılını yoğun bir çalışma ile geçirdik. Bu bir yıl boyunca KSG olarak önemli ilerlemeler kaydettiğimize inanıyoruz. 18 Mart tarihinden itibaren gazetemiz haftalık olarak yayınlanmaya başladı. Yaklaşık 10 yıl önce "Sosyalist Gerçek" ismiyle çıktığımız yola daha

sonra "Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek" olarak devam ettik. Bu süreçte gazetemiz ilk başlarda aylık, hatta bazı dönemler koşulların ağırlaşması nedeniyle iki ayda bir çıkmak durumunda kaldı. Bugün gelmiş olduğumuz nokta, hem gazetemizin haftalık oluşu ve sürekliliği, hem

gazeteye katkı koyan yoldaşların sayısındaki artış, hem de yavaş ama sağlam bir şekilde yayılması bakımından önemli bir ilerleme anlamına gelmektedir. 2005 yılını geride bırakırken, KSG olarak siz okuyucularımıza son bir

yılda ortaya koyduğumuz yayın çizgisini tekrardan anımsatmak istedik. Tüm okurlarımızın yeni yılını kutlar ve 2006'nın emeğin hak ettiği değeri alacağı sosyalizme yönelik mücadelenin yükseltileceği bir yıl olmasını dileriz.

Bundan tam bir yıl önce 2005'e şu manşetle merhaba demiştik.
Sayı 137:

**2004: Kaos
2005: ?**

1 Mayıs İşçi Bayramını hem gazetemizin manşetinden selamlayarak, hem de meydanlarda sloganlarımızı haykırarak kutladık...

Sayı 149:

**1 MAYIS YAŞIYOR,
YAŞATACAĞIZ!**

Burjuvazinin yıllardır sürdürdüğü aldatmaca oyununu teşhir ettik...

Sayı 153:

Kıbrıs Sorununu 5 Sene İçinde Çözeceklermiş!
ÇÖZEMEZLER!

Burjuvazinin halka ikide bir yeni tarihler sunmasına karşı, halkın kendisinin tarih belirlemesi gerektiğini vurguladık...

Sayı 171:

**BU KEZ
TARİHİ BİZ
BELİRLEYELİM!**

İşte 2005 yılı:

2005 Ocak ayında, 20 Şubat tarihinde gerçekleştirilen Milletvekiliği seçimlerine yönelik bir manşetle tavrımızı ortaya koyduk...

Sayı 138:

**20 ŞUBAT SEÇİMLERİNDE
YA KOLTUK AŞKI
VE UŞAKLIK!
YA DA BAĞIMSIZLIK
VE ORTAK VATANI!**

IMF'in Türkiye'ye dayattığı ve Türkiye'nin de Kuzey Kıbrıs'a uygulattığı ekonomik paketleri ve buna bağlı olarak yaşama geçirilmeye çalışılan özelleştirme uygulamalarını reddettik...

Sayı 155:

Dayatma, Yıkım, Talan!
**UŞAKLIĞA
DEVAM!**

KTOEÖS'ün hak arama yolunda başlattığı mücadeleye destek verdik...

Sayı 175:

**Bu Kavgayı,
EMEK-SERMAYE
KAVGASIDIR!**

20 Şubat seçimleri boyunca KSP'nin duyurularını sizlere ulaştırmaya çalıştık...

Sayı 140:

**Zehra Cengiz
KSP Adayı**

Soyer Hükümeti'nin Talat'tan devraldığı figüranlık rolünü eleştirdik...

Sayı 151:

**İPİLER HALA ANKARA'DA!
FIGÜRANLIK
SIRASI
SOYER
HÜKÜMETİ'NDE!**

İngiliz üslerine karşı çıktık...

Sayı 159:

**İNGİLİZ ÜSLERİNE ADAMIZDA
YER YOK!**

Her fırsatta iki taraftan da şövenizmi arttırmaya çalışanları teşhir ettik ve bir kez daha vurguladık...

Sayı 181:

**ÇÖ-ZE-MEZ-LER!
TEK SEÇENEK AEBCH!**

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Kıbrıs'ta

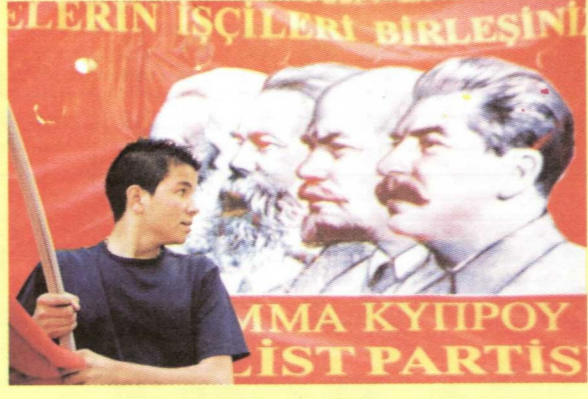
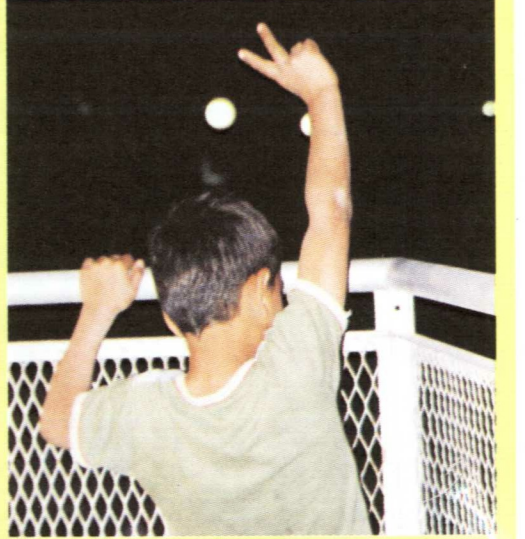

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

Emeğin, Sosyalizm ve Komünizmin,
Anti-Emperyalist Mücadelenin
Sesi KSG 10. Yılında...

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!

2006 Yılı Takvimi

OCAK 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

21 Ocak (1921): Vladamir İliç Ulyanov - Lenin'in Ölüm Yıldönümü.

ŞUBAT 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

1 Şubat 1996: KSG Yayın Hayatına Başladı.

MART 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

5 Mart (1953): Joseph Stalin'in Ölüm Yıldönümü.
8 Mart: Dünya Emekçi Kadınlar Günü.
14 Mart (1883): Karl Marx'ın Ölüm Yıldönümü.

NİSAN 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

22 Nisan (1870): Vladamir İliç Ulyanov -Lenin'in Doğum Yıldönümü.

MAYIS 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1 Mayıs: İşçi Bayramı
2 Mayıs 1945: Kızıl Ordunun Berlin'i Kurtarışı.
5 Mayıs (1818): Karl Marx'ın Doğum Yıldönümü.
9 Mayıs: Faşizme Karşı Zafer Günü.

HAZİRAN 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

18 Haziran (1882): Georgi Dimitrov'un Doğum Yıldönümü.

TEMMUZ 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

2 Temmuz (1949): Georgi Dimitrov'un Ölüm Yıldönümü.
18 Temmuz 2002: BMBP'nun Doğuşu(18 Temmuz Mitingi).

AĞUSTOS 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

5 Ağustos (1895): Friedrich Engels'in Ölüm Yıldönümü.
12 Ağustos 1926: Kıbrıs Komünist Partisi(KKK)'nin Kuruluşu.

EYLÜL 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

EKİM 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
					1	
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

KASIM 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

7 Kasım (1917): Büyük Ekim Sosyalist Devrimi.
22 Kasım 2002: Kıbrıs Sosyalist Partisi(KSP)'nin Kuruluşu.
28 Kasım (1895): Friedrich Engels'in Doğum Yıldönümü.

ARALIK 2006

Pt	S	Ç	P	C	C	Pz
M	T	W	T	F	ST	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

5 Aralık 1936: SSCB Anayasası'nın Kabulü.
21 Aralık (1879): Joseph Stalin'in Doğum Yıldönümü.